

Izdaja Delavska univerza Domžale, Kolodvorska c. 6, telefon 72 082. — Ureja uredniški odbor. — Odgovorni urednik Franc Gabrovšek. — Izhaja vsakega 20. v mesecu. — Ziro račun: številka 5012-3-60. — Cena 1 dinar. — Tisk: Tiskarna PTT v Ljubljani

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Samoupravno dogovarjanje — osnova stabilizacije

Dne 31. maja je obiskal našo občino član predsedstva SFRJ tov. Marko Bulc. Najprej si je ogledal tovarno Induplati ter se ob tej priliki pogovarjal z neposrednimi proizvajalci in družbenopolitičnim aktivom v tej tovarni. Pri tem ga je zlasti zanimalo uresničevanje ustavnih dopolnil, še posebej, ali so delavci v resnici popolno informirani o njihovi vsebini in družbenopolitičnem pomenu. Enako so ga zanimali delovni pogoji in osebni dohodki neposrednih proizvajalcev ter ekonomski položaj podjetja.

Na sestanku s političnim aktivom tovarne je tov. Bulc poudaril, da je neposredno odločanje, ki se v tem podjetju uvaja obenem z organiziranjem samoupravnih centrov, pomemben dejavnik za krepitev zavesti in interesa delavskega razreda, s tem pa tudi njegove vloge v celotnem poslovanju OZD. V razgovoru so bila načeta tudi druga vprašanja kot, vprašanje spremenjene funkcije DS, vprašanje izboljševanja ustreznega nagrajevanja po vanja delovnih pogojev in delu kakor tudi vprašanje krepitev ZK in spreminjanja njene strukture v korist neposrednih proizvajalcev. Tovariš Bulc je pri tem zelo pozitivno ocenil velik napredek, ki so ga dosegli delavci v tej tovarni v zadnjih letih pri ureditvi svojih delovnih pogojev; še posebej je pohvalil odločitev tega kolektiva, da se v celoti odpravi nočno delo žena kot pomemben prispevek pri reševanju tega perečega problema, ki sicer še vedno tare našo tekstilno industrijo.

Na sestanku s predstavniki družbeno-političnih organizacij, občinske skupščine in OZD v občini je tov. Bulc najprej orisal najpomembnejša gospodarska in politična gibanja v svetu, pri čemer je posebej obravnaval bitko za surovine, ki jo vodijo danes velesile. Nato je analiziral aktualna gospodarska gibanja v Jugoslaviji; poudaril je gospodarsko in politično pomembnost povezovanja našega gospodarstva z izvenblokovskimi državami, zlasti z mladimi deželami Afrike in Azije ter Latinske Amerike. Obenem je zelo izčrpno obravnaval vprašanja inflacije in nelikvidnosti ter udeležencem posveta obrazložil vzroke in pomen posameznih ukrepov na tem področju. V tej zvezi je nazorno prikazal najrazličnejše odpore in pritiske ter dileme, proti katerim smo se morali v bližnji preteklosti boriti, in ki jih moramo odločno preseči v praksi. Tako je zla-

sti poudaril lažnost dileme med vrnitvijo k administrativnemu vodenju gospodarstva in njegovo enostavno prepustitvijo delovanju čisto tržnih mehanizmov. K resnični stabilizaciji našega gospodarstva vodi samo ena pot — poglobljanje samoupravnega urejanja odnosov na vseh ravneh, medsebojno dogovarjanje vseh zainteresiranih subjektov, s tem pa z vpliva delavskega razreda, da v resnici upravlja z zadevami in sredstvi družbene reprodukcije ter odloča o dohodku kot rezultatu svojega dela ne glede na to, v kakšnih oblikah in na kakšnem nivoju se formira. Opozoril je na problem odvajanja bančnega kapitala, s čigar koncentracijo se je kot temeljni odnos v našem gospodarstvu vzpostavil kreditni odnos, s tem v zvezi pa na absurd, da gospodarstvo na svoja sredstva, ki mu jih banke — najčesteje po lastnih intencijah in brez resničnega samoupravnega dogovora — dajejo kot kredit, odvajajo še znatna sredstva v obliki obresti. Tov. Bulc je poudaril pomen razbremenjevanja gospodarstva — ki ga moramo seveda pravilno pojmovati — ter obrazložil zadnje ukrepe na tem področju, t. j. konverzijo neka-

terih kratkoročnih kreditov v dolgoročne. V sedanjem trenutku bomo morali dati prav poseben poudarek gradbeništvu, ki je za vsako nacionalno gospodarstvo prav posebnega pomena, saj omogoča razvoj celi vrsti industrijskih panog ter je, kar zadeva surovine, orientirano predvsem na domači trg.

Tov. Bulc je odgovarjal tudi na vrsto konkretnih vprašanj udeležencev posveta. Obrazložil je pomen zadržitve OD v negospodarstvu, ki je bila kot ukrep solidarnosti in instrument naše stabilizacijske politike nujna; vendar pa je danes že očitno, da so razlogi zanjo prenehali. V tej zvezi je tov. Bulc posebej poudaril družbeni pomen otroškega varstva in šolstva, ki jima moramo zagotoviti solidno materialno bazo ter pravilno usmerjen in kvaliteten kader.

Vsekakor ostaja neizpodbitno eno: če hočemo uresničiti našo stabilizacijsko politiko, moramo brezkompromisno vztrajati na razvijanju in poglobljanju samoupravnega odločanja in dogovarjanja ter doslednega uresničevanja nalog vseh družbeno-ekonomskih subjektov in zaostri njihovo odgovornost, da se bodo v resnici disciplinirano in poslovno

obnašali, kar velja še posebej za vse družbenopolitične skupnosti. Delovnemu človeku, ki nosi celotno breme stabilizacije, pa moramo predložiti jasne podatke in čiste račune.

Ta, da tako rečem sklepna ugotovitev, nas konkretno in jasno zave-

zuje — tako, kot so bile ves čas konkretne in jasne besede tov. Bulca. Le z njihovim dejavnim uresničevanjem bomo dosegli naš skupen cilj: stabilizacijo gospodarstva in samoupravni razvoj družbe, ki sta med seboj ne-
ločljivo povezani proces.

Ingo Paš

Nova ustava

FINANSIRANJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Z letom 1964 smo odpravili okraje in pričeli uveljavljati občino kot temeljno teritorialno samoupravno skupnost. V mestih so še dalje ostali mestni interesi, zunaj mest pa se je močno uveljavljalo medobčinsko sodelovanje.

V tem času so se močno uveljavile tudi krajevne skupnosti s svojimi dobrimi in slabimi lastnostmi. Najobčutnejša slabost krajevnih skupnosti pa je vsekakor bila, da smo jo velikokrat pustili životariti s skromnimi proračunskimi sredstvi. Ta etatiistični sistem finansiranja so prav gotovo najbolj občutili manjše krajevne skupnosti in pa tiste, bolj oddaljene od centrov, ki imajo neurejene komunikacijske in komunalne naprave. To je bil njihov najbolj občutljivi problem, ki jih je poleg drugih socialnih problemov postavljal v še večji razkorak z bolj razvitimi.

Kako pa nova ustava predvideva boljše rešitev?

Občina bo z novo ustavo družbeno-politična samoupravna skupnost, v kateri bodo delovni ljudje po delegatih uveljavljali svoje težnje v TOZD, v temeljnih samoupravnih skupnostih, v družbeno-političnih organizacijah in torej tudi v krajevni skupnosti.

Krajevna skupnost postane z novo ustavo samoupravna skupnost, kjer se bodo morali delovni ljudje dogovoriti, katere potrebe bodo v njej zadovoljevali. Te potrebe pa se bodo morale sistemsko finansirati. Do sedaj se je v večini primerov vse finansiralo iz občinskega proračuna. Sredstva proračuna, ki so bila vedno preskromna za zadovoljevanje potreb občanov v krajevni skupnosti, so bila ponavadi razdeljena enkrat letno. V večini primerov je taka delitev razburkala kri odbornikov, še posebno pa svete krajevni skupnosti.

Na začetku sem omenil, katere krajevne skupnosti so bile ponavadi pri taki delitvi prizadete. Predstavniki neprizadetih krajevni skupnosti, ki so v manjšini, se zato ogrevajo za star način finansiranja krajevni skupnosti s povečanjem deleža občinskega proračuna. To pa pomeni, da bi se razkorak med dobrimi in slabimi KS povečal.

Nadaljevanje na 2. str.

Član predsedstva SFRJ tov. Marko Bulc med ogledom »INDUPLATI«. Spremljata ga predsednik SOB Domžale Albin Klemenc in direktor ing. Bergant

Izobraževanje članov izvršnih odborov

Občinski sindikalni svet in Delavska univerza Domžale sta v mesecu maju uresničila sklep seminarja za predsednike OOS, da je treba začeti izobraževanje sindikalnega kadra na širši osnovi. V ta namen sta organizirala po dvojice predavanj za vse člane izvršnih odborov sindikata po delovnih organizacijah. Temi sta bili:

- Organiziranost in delovanje osnovne organizacije sindikata;
- Komuniciranje in javnost dela — medsebojni odnosi.

Organizatorja sta smatrala, da je v sedanjem obdobju nujno potrebno seznaniti širši krog sindikalnih delavcev z vprašanji pomembnosti sindikata kot politične organizacije in z vedno odprtim problemom informiranosti in medsebojnih odnosov. Vendar pa moramo ugotoviti, da kljub razgovorom v delovnih organizacijah udeležba na teh predavanjih marsikje ni bila zadovoljliva, kar kažejo tudi stališčni podatki (v številki udeležencev je zajeta udeležba na obeh predavanjih):

TOKO 9, Universale 8, Mlinostrojo 10, Tosama 10, Oljarna 14, Žito 3, Helios 36, Avtoservis 4, Termit 11, Papirnica 27, Opekarna Ra-

domlje 3, Lek 5, Slovenijales 11, Induplati 17, Melodija 28, Trak 13, Slamnik 9, Semesadika 4, Hidrometal 2. Od ostalih osnovnih organizacij sindikata iz drugih delovnih organizacij na predavanjih ni bilo članov izvršnih odborov.

Iz teh podatkov je razvidno tudi to, da v nekaterih delovnih organizacijah niti ena tretjina članov izvršnih odborov ni prisostvovala na predavanjih. Še bolj žalostno pa je dejstvo, da so bili na predavanja vabljeni tudi člani sekretariata osnovnih organizacij ZK, predsedniki samoupravnih organov in celo vodstva podjetij. Povsod tam, kjer so vzeli zadevo kot stvarnost (Melodija, Helios, Papirnica, Induplati, Trak, Oljarna, Slovenijales, Slamnik) je bila udeležba dobra, tam pa, kjer tega niso, ne moremo najti opravičila.

Težko je razumeti tudi to, da je iz nekaterih majhnih delovnih organizacij bila udeležba večja kot pa iz tistih, ki imajo številčno večje IO in svoje osnovne organizacije ZK.

Ker so bila predavanja v popoldanskem času, potem tudi ne moremo trditi tega, da v času stabilizacije »trgamo« ljudi iz proizvodnje,

ampak lahko ugotavljamo, da ponekod smatrajo tako izobraževanje za manjvredno ali pa se bojijo, da bi ljudje »preveč vedeli« kakšno naj bi v resnici bilo samoupravljanje in kako bi morala potekati neposredna informiranost kolektiva, da bi bili medsebojni odnosi pozitivni in bi dobro vplivali na počutje in produktivnost.

Veliko govorimo o družbenem izobraževanju, uveljavljanju ljudi v samoupravnih organih, o spremembah našega družbenega in gospo-

darskega sistema, pa vendar ne naredimo tistega, kar bi morali. Poleg tega je kvalitetna predavanja plačal Občinski sindikalni svet, dali smo ljudem literaturo, odziv pa ni bil takšen kot bi moral biti. Verjetno se bo moral odnos do izobraževanja samoupravljalcev bistveno spremeniti, ker drugače ne bo mogoče sprovesti v življenje vse tisto, kar bi morali pojmovati in razumeti pod besedo »samoupravljanje«.

Karel Kušar

Akcija zbiranja sredstev za spominski dom v Kumrovcu

Pred dobrim mesecem se je začela akcija za zbiranje sredstev za spominski dom borcev NOV in mladine Jugoslavije v Kumrovcu.

Akcija je, kot vemo, potekala v več smereh, nekatere so že zaključene, druge pa so še v izvajanju. Tako so pionirji pokupili vseh 2000 značk Kumrovec in tako prispevali Pionirski dinar za dom v rojstnem kraju tovariša Tita. Prav tako so v osnovnih šolah zbrali zavidljivo količino starega papirja, ki ga je Dinos odkupoval v ta namen. Zlasti je pohvalno to, da so tudi na šolah izven Domžal nabrali veliko papirja, vemo pa, da na podeželju ni ravno veliko časopisov.

Solidarnostna akcija se je res pokazala za solidarnostno, občani so jo sprejeli kot svojo prostovoljno obvezo in razumejo pomen in namen gradnje doma. Na terenu, kjer sredstva zbirajo pod vodstvom terenskih organizacij Zveze borcev, je akcija v nekaterih krajevnih skupnostih že skoro končana. Tako so organizacije ZB v Blagovici, Krtni, Viru in še nekaterih drugih že zbrale predvideno vsoto, ali pa so jo celo še presegle.

V to akcijo so vključene tudi organizacije združenega dela in ustanove, občinske družbenopolitič-

ne organizacije in društva, ki tudi nakazujejo predvidene vsote. Induplati, Universale, Komunalni podjetji v Domžalah in Mengšu in še nekatere druge so že poravnale svojo obveznost.

Da bi akcija lahko res uspela, prosimo vse, ki na kakršen koli način zbirajo sredstva za spominski dom v Kumrovcu, da sproti obveščajo odbor, ki je v ta namen formiran pri Občinskem odboru ZZB v Domžalah. Tiste, ki še niso nakazali sredstev, prosimo, da to čimprej store, da bomo lahko to solidarnostno akcijo jugoslovanskega pomena tudi pravočasno končali.

Ob koncu akcije zbiranja bomo javnost tudi obvestili o vseh prispevkih, ki so bili nakazani na žiro račun 50100-678-46402 za spominski dom borcev NOV in mladine Jugoslavije.

Akcija je pokazala, da smo še vedno pripravljeni sodelovati in s tem izkazati pripadnost domovini in tradicijam narodnoosvobodilne borbe.

Odbor za zbiranje sredstev za spominski dom borcev NOV in mladine Jugoslavije v Kumrovcu

Predsednik:
Franc Avbelj-Lojko

DOMŽALČANI!

1. JULIJA »ZA«

KULTURNO IN UREJENO OKOLJE

Nadaljevanje s 1. str.

Iz tega sledi, da je potrebno popolnoma preučiti nov način finansiranja krajevne skupnosti.

Prvo bi bilo potrebno proučiti, katere potrebe bodo občani zadovoljevali v krajevni skupnosti. Npr.: Če se bodo občani krajevne skupnosti odločili, da bodo zadovoljevali v svoji krajevni skupnosti potrebe komunalne ureditve, šolstva, kmetijstva, turizma, socialnega skrbstva itd., bo treba te potrebe sistemsko finansirati.

Kako?

Kot se sedaj sistemsko steka denar v občinski proračun, tako naj bi se tudi v prihodnje sistemsko stekal v proračun krajevne skupnosti. Krajevna skupnost pa bi kot samoupravna skupnost finansirala svoje potrebe.

Od kod denar?

Isto vprašanje bi lahko postavil za proračun občinske skupščine, kot je to sedaj urejeno. Na podoben način se lahko uredi, da denar priteka v proračun krajevne skupnosti. Viri sredstev pa bodo prav gotovo morali biti:

1. Prispevki občanov v krajevni skupnosti. To ni bilo nikoli težko, kajti že do sedaj so mnoge krajevne skupnosti organizirale akcije s krajevnim samopriskomom.

2. Del dohodka delavcev TOZD v krajevni skupnosti bo prav gotovo močan vir sredstev.

3. Del dohodka delavcev TOZD s sedežem izven krajevne skupnosti mora biti glavni vir dohodkov tistih krajevnih skupnosti, ki v svoji KS nimajo delovnih organizacij.

4. Sredstva, ki so z družbenim planom občine določena za dejavnost skladov (šolstvo, sociala itd.) se bodo morala prav tako prestrukturirati za KS.

5. Del davkov občine se bo moral odstopiti KS (turistična taksa, vodna taksa itd.).

6. Krajevne skupnosti s slabšo strukturo zaposlenosti in manjšim dohodkom pa se bo moralo finansirati z dopolnilnimi sredstvi občinskega proračuna.

7. Proračun krajevne skupnosti bo moral vsebovati tudi sredstva družbeno-političnih organizacij in društev.

8. Tudi darila in zapuščine bodo vir dohodkov KS.

Prav gotovo bodo začetne težave finansiranja krajevne skupnosti mnogim odvzele pogum, ker sama izpeljava sistema zahteva veliko dela. Prvo, kar bodo morali krajevni faktorji storiti, pa je, da se odločijo, katere potrebe bodo zadovoljevali v krajevni skupnosti. Sistem priliva sredstev v krajevno skupnost pa bo morala izpeljati skupščina občine. Torej pred sedanjo skupščino, ki ji je podaljšal mandat do spomladi 1974. leta, stojijo odgovorne naloge. Družbeno-politične organizacije občine, krajevne skupnosti in delovne organizacije pa ji morajo pri vsem tem maksimalno pomagati.

Marijan Stopar

Sprejem pionirjev v ZMS

Maj, mesec mladosti, posebno še 25. maj, rojstni dan tovariša Tita, je za mladino najvažnejši datum. Najvažnejši zato, ker je Tito podaril svoj rojstni dan mladini, ki ga je hvaležno sprejela. To je tudi čas, ko se pomnožijo vrste mladih v Zvezi mladine.

Ni naključje, da je to dan, ko so na večini osnovnih šol slavnostno sprejemali pionirje v organizacijo družbeno-političnega pomena, ki združuje mladino tja do 27. leta.

Predsedstvo Občinske konference ZMS je pred sprejemi organiziralo predavanja, kjer so sedmošolcem govorili o zgodovinski vlogi mladine, o razvoju organizacije in o današnji vlogi in nalogah mladih.

Sprejeti so bili učenci sedmih razredov, tako je namreč zagotovljeno stalno delo aktivov na šolah,

drugače pa bi se z odhodom osmih razredov prekinilo. Že v osnovni šoli se mladi spoprijemajo z danimi nalogami. In jih tudi izpolnjujejo!

Pomagajo jim mentorji, kajti začeti je vedno težko.

Letos je bilo na področju domžalske občine sprejetih v vrste ZMS skoraj 600 pionirjev. Prava armada za dosego naših socialističnih ciljev, za našega delovnega človeka, za našo samoupravno družbo. Vsi ti bodo hodili po stopinjah Boška Buhe in vseh tistih mladih, ki so se s puško v roki borili za to, kar danes imamo.

Ob tej priliki iskreno čestitamo vsem novim mladincem in jim želimo obilo, obilo uspeha pri delu v aktivih. Biti mladinec, pomeni tudi čast!

Milan Drčar

Volitve dveh odbornikov

Občinska skupščina je dne 5. 6. 1973 sklenila, da se izvedejo v volilni enoti št. 7 v Pečah in v volilni enoti št. 37, skupina prosveta — kultura v Domžalah volitve odbornikov.

V volilni enoti v Pečah je odbornik umrl, v volilni enoti skupina prosveta — kultura v Domžalah pa je odbornik odstopil.

Odborniki so na seji menili, da bo eden od izvoljenih odbornikov moral sprejeti zaradi obilice dela v skupščini mesto profesionalnega podpredsednika skupščine.

Volitve v Pečah bodo 1. 7. 1973, volitve v skupini prosveta — kultura v Domžalah pa 29. 6. 1973.

Občinska organizacija SZDL je mnenja, da je profesionalno mesto podpredsednika skupščine zelo pomembno, zato je pripravila tudi kriterije in merila za zbiranje možnih kandidatov.

Merila in kriteriji za zbiranje možnih kandidatov

1. Kandidat mora biti pripravljen izvajati naloge ZK, SZDL in skupšči-

ne. Vsi tisti, ki se do sedaj po svojih sposobnostih niso dovolj angažirali, čeprav bi se bili lahko zaradi znanja in tudi možnosti, ne morejo kandidirati — posebno ne za vodilne funkcije v skupščini.

2. Osebna poštenost in moralno politična neoporečnost sta kriterija, kjer ne more biti popuščanja. Dosedanja dejavnost kandidatov ne sme biti v nasprotju s politiko ZK.

3. Kandidat mora imeti široke sposobnosti razumevanja družbenih gibanj in sposobnost usklajevanja širših družbenih interesov brez popuščanja. Za vodilne funkcije v skupščini morajo imeti kandidati organizacijske in politične sposobnosti za izvajanje in organiziranje nalog v skupščini. Imeti pa morajo tudi sposobnost usklajevanja dela skupščine z družbeno političnimi in delovnimi organizacijami.

4. Kandidati za vodilne funkcije v skupščini naj bodo ugledni in delavni.

5. V trenutni situaciji potreb po vodilnih mestih v skupščini naj se zbira med perspektivnimi kadri.

Letos 1. julija je preteklo 25 let od ustanovitve otroškega vrtca v Domžalah. Priložena fotografija je iz leta 1948 in predstavlja prve otroke v vrtcu. Se še kaj poznate?

6. Kandidati za vodilna delovna mesta v skupščini naj po svoji strokovni usposobljenosti pokrivajo strukturo potreb.

Merila in kriteriji za zbiranje možnih kandidatov za podpredsednika skupščine je štirikrat obravnavala komisija za koordinacijo političnega dela, obravnavala jih je tudi kadrovska komisija komiteja občinske konference ZK, komite občinske konference ZK in Izvršni odbor konference SZDL Domžale.

Merila in kriteriji so bili na vseh forumih potrjeni. Kandidatov za pod-

predsednika skupščine pa je bilo več. Komisija za koordinacijo političnega dela je predložila kadrovske komisiji komiteja občinske konference ZK štiri možne kandidate: Kralj Janka, Gerbec Francija, Primožič Petra in Skok Aleksandra.

Na kandidaturo je pristal tovariš Skok Aleksander, ki so ga v volilni enoti prosveta-kultura v Domžalah 6. 6. 1973 tudi potrdili. V Pečah pa so 10. 6. 1973 na kandidaturo pristali: Dolinar Franc, Jesenšek Milan in Raspotnik Jože.

Marijan Stopar

NAŠA ODLOČITEV

Koliko nam je do okolja, v katerem živimo?

Prav gotovo je, da nam v večji meri kot se nam zdi, naše okolje oblikuje naše delovno in življenjsko počutje. Tisto okolje je to, v katerem uspešno ali neuspešno izrabljamo svoje dneve, mesece, leta. Za vse, kar nas zadeva, nam ni vseeno. Še najmanj pa nam je in nam ne more biti vseeno, kako je z našim življenjskim okoljem.

V zadnjem času smo priča strnjenemu hotenju občanov, da si ga uredimo čim lepše. Priče smo vsakodnevnim poskusom, kako popestriti ali polepšati nekaj kvadratnih metrov zemljišča pred hišo, blokom, poslovnim poslopjem. Pač, urejeno okolje. Ne pozabljamo niti najmanjših malenkosti, v želji, doseči čim večjo raven — denimo hortikulturne urejenosti.

Žal pa pozabljamo na komunalno urejenost. Vsega, česar še manjka tudi v našem kraju, niti ne omenjamo. Mnogo je, v kratkem povedano, delovnih nalog, ki si jih je v urejevanju kraja zastavila domžalska krajevna skupnost. Med nalogami je brez dvoma komunalna oprema kraja na prvem mestu. Delovnih nalog je mnogo, možnosti te probleme urediti pa manj. Kaj torej storiti?

Odločitev ni lahka. V zahtevnosti konkretnega življenja v težavnejših življenjskih pogojih je mnogim težka odločitev, da solidarnostno pomagajo pri uresničevanju skupnih potreb. Te pa se pojavljajo iz dneva v dan na več mestih. Kako tedaj potrebno urediti?

Vsem nam je jasno, da je izhod le v ZDRUŽENIH sredstvih občanov, v enoviti solidarnostni akciji vseh Domžalčanov, da prispevajo za dokončno ureditev cest. To je edini izhod iz pe-rečnega položaja, v katerega je, ne samo našo krajevno skupnost, pripeljala cestna problematika. Jasno nam namreč mora biti, da sicer družba sama še dolgo ne bo sposobna hitro in naenkrat urediti vseh cestnih vprašanj, ki jih z enotno skupno akcijo lahko uredimo sami in kar je zlasti pomembno — takoj.

Če se komu zdi, da gre ob akciji za ureditev cest za kampanjsko akcijo skupine ljudi iz krajevne skupnosti Domžale, bodi resnici na ljubo povedano, da je bila zahteva vseh zborov volivcev in torej vseh delovnih ljudi, kako naj se vprašanje cest enkrat za vselej umakne z dnevnega reda. Gre za večkrat izraženo hotenje in zahtevo vseh Domžalčanov, da to vprašanje že enkrat uredimo, da ga dokončno umaknemo z naših sej in pogovorov. Torej je to uresničitev množične zahteve vseh, ki so se kdaj udeležili zbora volivcev.

Kot smo uvodoma povedali oblikuje človeku delovno počutje tudi okolje, v katerem živi in dela. Če bo trajno neurejeno in zanemarjeno, ne bo niti kraju v okras, niti posameznikom v ponos. Tako življenjsko okolje ob koncu ni niti zdravo, še manj pa osrečujoče za otroke, turistično zanimivo, gospodarsko vnovčljivo itd.

Iz vseh teh besed lahko povzamemo ugotovitev, da se domala vsi zavedamo pomembnosti pravega življenjskega okoliša, za ureditev katerega moramo nekaj tudi žrtvovati. Čakati deset, dvanajst, petnajst let — s praznimi obeti, da bo nekoč že bolje — pa nikomur ni preveč ljubo.

Odločitev torej »ZA« ali »PROTI« je v veliki meri odvisna tudi od tega ali smo za urejeno življenjsko okolje Domžal ali ne.

Kako živeti?

Razpravljanje o osebnih dohodkih je vedno pogostejši predmet razgovorov v zbornicah, čeprav vemo, da moramo in hočemo posvetiti svoje razprave pedagoškemu delu: idejnosti pouka, programiranemu pouku, novi matematiki, spremembi učnih načrtov in predmetnika.

Ob izidu zakona o zamrznitvi OD smo z meseca v mesec prisiljeni razpravljati o realizaciji osnovne dejavnosti, to je o uresničitvi učnega programa. Stabilizacijski ukrepi so bili potrebni, vendar ugotavljamo, da je bila s temi ukrepi (zakon o zamrznitvi OD) okrnjena osnovna dejavnost šole:

- dopolnilni in dodatni pouk,
- nadomeščanje odsotnih učiteljev,
- mala šola.

Predmetnik predpisuje tolikšno število ur, da se sleherna najmanjša učiteljeva odsotnost odraža v končnem predpisanem številu ur; zato je nujno nadomeščanje, za kar pa ni denarja. Te težave so se pojavile zato, ker ne smemo preseči skupnega izplačilnega zneska za mesec oktober ali povprečja od junija do novembra. Število suplenc se iz meseca v mesec spreminja, ker se spreminja tudi odsotnost učiteljev (bolezenski dopust, porodniški dopust, študijski seminarji, aktivni spremljanje otrok na razna tekmovanja).

Z zakonom pa ni bila prizadeta le osnovna dejavnost šole, ampak tudi učitelji. Že tako so naši osebni dohodki v primerjavi z isto izobrazbo v gospodarstvu občutno nižji, zdaj pa nas je prizadelo še vračanje dela osebnega dohodka in neizplačevanje nadurnega dela.

Po samoupravnem sporazumu prejemamo vse leto akontacijo za osebne dohodke. Tako ni osebni dohodek na koncu vsakega meseca 100%, razlika se po samoupravnem sporazumu izplača ob zaključnem računu. Po sklepu Sveta šole smo izplačali 21. decembra razliko, s katero še vedno ni dosegel osebni dohodek 100% realizacije samoupravnega sporazuma. Ob dnevu izplačila še nismo prejeli Uradnega lista, v katerem je bil uradno objavljen zakon o zamrznitvi. Tako nismo zavestno kršili zakona, ampak smo le izplačali dohodek, ki nam je zagotovljen s samoupravnim sporazumom. Ker smo dosledno izvajali samoupravni sporazum in med letom nismo zviševali točke, čeprav smo imeli sredstva, se nam je ob koncu leta maščevalo. Prikrajšani pa smo tudi v letu 1973, ker ne sme biti OD višji od oktobrskega ali povprečja od junija do novembra. Čutimo se prizadeti posebno še zato, ker so mnoge organizacije izplačale višje OD prav pred zamrznitvijo, in jim ni treba vračati tega denarja. Prosvetni delavci smo že leta in leta materialno prizadeti glede na delavce v gospodarstvu, z vračanjem denarja pa smo prizadeti prav mi. Če bi nam bilo zagotovljeno primerno nagrajevanje dela skozi vse leto, prav gotovo ne bi prišlo do tako ostrih razpravljaj. Zavedamo se, da bi morali vračati denar, če bi prejeli 23. decembra »trinajsto plačo«. Ogorčeni pa smo, da moramo vračati to, kar nam zagotavlja samoupravni sporazum.

Da smo res prizadeti navajamo naslednji primer. Mesečni OD učitelja s srednjo izobrazbo na predmetni stopnji je bil 1626,05 ND,

to je bila akontacija za leto 1972, ob zaključnem računu je prejel za vsak mesec 126,61 din. Ker mora dodatno izplačani OD vračati, je OD za januar, februar, marec 1119,59 din. Sprašujemo se, kako naj človek živi s to vsoto ves mesec, posebno še, ker zamrznitev za cene ne velja. Mesečni osebni dohodki nekaterih zaposlenih pa so še občutno nižji, ker imajo potrošniška posojila, saj ob mesečnem OD (1626,05) lahko kupimo le najnujnejše, za vse večje izdatke pa moramo vzeti posojilo. Nihče pa ni predvideval ukrepa ob koncu leta, zato smo prisiljeni, da razpravljamo o osebnih problemih, ne pa o problemih otrok.

Se enkrat poudarjamo, da s tem siromašimo vzgojnoučno delo in, da nas to kot prosvetne delavce boli. Mislimo, da je skrajni čas, da se v koreninah spremeni vrednotenje učiteljevega dela in s tem tudi nagrajevanje. Če bi bili učitelji nagrajeni tako kot zaslužijo, podobnih ukrepov ne bi tako čutili. Mislimo, da je učiteljevo delo pomembno in odgovorno družbeno delo, ki vpliva na razvoj družbe. Želimo, da bi vzgajali otroke v tako samoupravno socialistično osebnost, ki bo dajala pomemben delež k razvoju naše socialistične samoupravne družbe.

Vsak učitelj mora otroke poklicno usmerjati. Sprašujemo pa se, kako naj usmerjamo otroke v tak poklic, kjer mu že sama obstojnost ni zagotovljena. To sicer opravimo, pa vedno z večjo težavo, premalo iskreno, da bi otroke navdušili, kar pa je skrajni čas. Drugače jim lahko prikažemo npr. poklic gumarja, ki se izobražuje eno leto, ni mu potrebna niti osemletka, ampak le 6 razredov osnovne šole, prvi mesečni OD pa bo 1800 din.

Pomanjkanje učnega kadra občutimo ob začetku vsakega šolskega leta, ker smo podeželska šola in nimamo stanovanj za učitelje. Še hujši problem bomo občutili z zakonom, ko smo morali dati odpovedi tistim, ki si niso pridobili potrebne kvalifikacije. Kaj pa je storila družba, da bi ti delavci ostali med nami? Šola sama ne more rešiti problema, saj nimamo niti sredstev za študijski dopust niti ne dobimo učiteljev za nadomeščanje. Sam pri polni in še nadurni zaposlitvi in takem nagrajevanju nima niti volje, da bi študiral, ker misli, da bo na vsakem drugem delovnem mestu bolje stimuliran.

Učitelji, ki bi lahko še poučevali, so razočarani in prizadeti. Zato že odhajajo iz naših razredov. Grenka, vendar resnična je taka odpoved: Vrednotenje učiteljevega dela je postalo tako, da prihaja v šolo z odporom, ne zaradi otrok, ampak zaradi prenatrjenih ukrepov, ki so učitelju vzeli še tisti idealizem, ki je ostal po večletni materialni prizadetosti ter zaradi neustreznega vrednotenja učiteljevega dela.

Bojimo se, da bodo odpovedi še pogostejše, ker se tako različno vrednoti delo v prosveti in gospodarstvu. Nikakor ne mislimo zmanjšati pomembnosti in odgo-

vornosti dela v gospodarskih organizacijah. Želimo le, da smo tem enakovredni. Učitelj je moral za opravljanje svojega poklica po prejšnjem načinu izobraževanja uporabiti 5 let; vemo, da je v naših razredih največ takih učiteljev. Zato je še bolj boleče, da je osebni dohodek delavca s srednjo izobrazbo (4-letna) veliko večji v gospodarstvu kot v prosveti.

Učitelj mora velikokrat o marsičem razpravljati z otroki, seznanjen mora biti z družbenimi in kulturnimi dogajanjimi. Zaradi oddaljenosti od kulturnega središča in materialnega stanja pa mu je marsikaj onemogočeno.

S tem posredovanjem težav želimo le obvestiti javnost, kakšne težave tarejo delavce na naši šoli in verjetno tudi po drugih v Slove-

niji. Nismo še vsega povedali, ker se bojimo, da nas boste narobe razumeli. Ne pehamo se samo za denarjem! Kljub vsem navedenim težavam smo še vedno idealisti, ne vemo pa, kako dolgo bodo še prihajali idealisti v naše vrste.

Zdi se nam, da je javnost premalo obveščena o naših problemih, obveščena pa je bila o naših nalogah, ki so vedno zahtevnejše. Mislim, da bi oddaja »Mi med seboj« na ljubljanski TV doprinesla k hitrejšemu reševanju teh in še mnogih drugih problemov.

Predsednik Sveta šole:
A. Dejanovič
Učiteljica:
V. Beguš
Predsednik sind. org.:
E. Laznik

Pionirji osnovne šole Josip Broz TITO, so ob »DNEVU MLADOSTI« dobili svoj prapor. Predsednik KS Jarše tov. Jože Knep izroča prapor

Učitelji domžalske občine o družbenem vrednotenju

Aktiv ZK prosvetnih delavcev naše občine je imel 6. junija razširjeni sestanek, ki se ga je udeležilo preko sto učiteljev. Sestanka so se udeležili še tov. Franc Šali, član sekretariata CK ZKS, tov. Dušan Kompare, predstavnik Zavoda za šolstvo SRS, tov. Franc Galič, predstavnik Zveze sindikatov Slovenije in predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij občine Domžale.

Razprava je dokazala, da družba v zadnjih letih neustrezno vrednoti delo učitelja. Zato je škodljivih posledic že dovolj, predvsem pa vsako leto večje pomanjkanje učnega kadra.

Po sproščeni in plodni razpravi so bile izražene naslednje zahteve:

1. Ustrezno naj se družbeno vrednoti učiteljevo delo, torej naj

se uveljavijo načela resolucije o vzgoji in izobraževanju.

2. Takoj naj se uveljavi podpisani samoupravni sporazum za leto 1973.

3. Posebno pri podeželskih šolah je treba zgraditi stanovanja za učitelje.

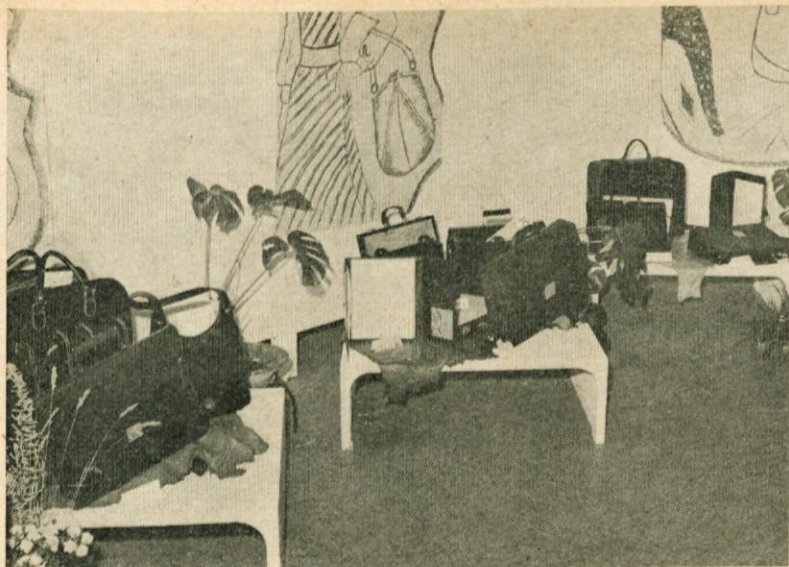
4. Rednim in izrednim študentom pedagoških šol naj se zagotovijo ustrezne možnosti za študij.

Navzoči so pooblastili republiškega poslanca tov. Jerneja Leniča, naj republiški skupščini posreduje stališča prosvetnih delavcev domžalske občine o položaju osnovnega šolstva.

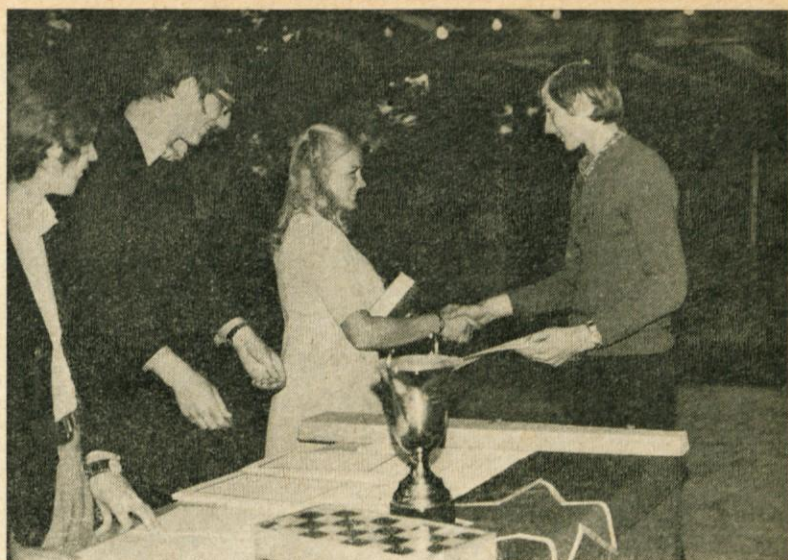
Aktiv ZK
prosvetnih delavcev
Domžale

DOPIŠUJTE V OBČINSKI

POROČEVALEC

Učenci srednje usnjarsko galanterijske šole vsako leto ob zaključku šolskega leta pripravijo zanimivo razstavo predmetov, katere so sami izdelali

Mladina občine Domžale je ves mesec maj tekmovala v različnih panogah. Posnetek je z zaključne prireditve, kjer so razdelili tudi priznanja

SKUPŠČINA OBČINSKE GASILSKE ZVEZE

Koncem meseca aprila je bila redna skupščina ObGZ, ki je obravnavala problematiko na področju gasilstva v naši občini. Iz poročil in razprave je razvidno, da je gasilska organizacija v naši občini močno razvita in da kot taka predstavlja ne le veliko organizacijo, ampak se pojavlja tudi kot pomemben gospodarski činitelj.

Na območju občine je registriranih 27 društev, v katerih deluje preko 1500 članov, članic, mladincev in pionirjev. Poleg tega pa delujejo še industrijske gasilske enote v posameznih delovnih organizacijah. Društva imajo 24 gasilskih domov in tri orodišča, dva domova pa sta v izgradnji. Zavedajoč se tega, da morajo biti člani društva strokovno usposobljeni je v zadnjem obdobju bil dan velik poudarek tečajem za pridobitev potrebnih znanj. Tako je uspešno opravilo tečaje 141 članov, ki so dobili naziv »gasilec«. Zveza je organizirala vrsto tekmovanj, na katerih so pripadniki društev lahko prikazali svoje znanje in sposobnosti. Še prav posebno pa so bila ta tekmovanja razgibana v času »Požarno-varstvenega tedna« in ob vojaških vajah »Pšata 72«. Tudi Republiški kongres v Murski Soboti ni šel mimo naših društev, saj je v svečani paradi sodeloval celotni ešalon z 90 člani. Največja pozornost je bila posvečena nabavi moderne gasilske opreme in tipiziranih avtomobilov ter gumiranih cevi. Zanimiv je podatek, da so društva v zadnjih štirih letih vložila v gasilsko opremo preko 184 milijonov starih dinarjev in, da v tej vsoti predstavljajo družbena sredstva samo 37 %, vsa ostala sredstva pa so zbrala društva.

Toda najvažnejše je to, da so bila društva vedno na kraju požarov v preteklem letu kar 25-krat. Poleg tega pa so sodelovala tudi ob poplavih in drugih vremenskih katastrofah ter da so v poletnih mesecih oskrbovala nekatere vasi s pitno vodo.

Razveseljivo je tudi to, da se je Gasilsko društvo Mengeš uvrstilo za nastop na gasilski olimpiadi, ki bo meseca julija v Brnu v ČSSR.

Iz obširne razprave, ki je bila na skupščini povzemamo najvažnejše sklepe:

1. Še nadalje je potrebno strokovno usposabljanje članstva in v gasilske vrste pritegniti čim več mladine, kajti le tako bo mogoče še aktivnejše delo in s tem tudi večja pripravljenost ob nastankih požarov.

2. Ker s sedanjimi sredstvi, s katerimi razpolaga Občinski gasilski sklad ni mogoče bistveno posegati v nabavljanje novih motorov, cevi in ostale gasilske opreme, je nujno potrebno urediti vprašanje požarnih premij za tiste objekte na našem območju, katerih uprave so izven naše občine. Sedanja praksa je taka, da gredo premije v tiste občine, kjer so sedeži organizacij, ne pa v tiste občine, kjer dejansko obstajajo objekti. Tako bi dejansko morala zavarovalnica »Sava« nakazovati v naš sklad preko 4 milijone starih dinarjev, katere pa sedaj poberejo predvsem ljubljanske občine.

3. Do tesnejše povezave mora priti z Oddelkom za narodno obrambo in Odborom za splošni ljudski odpor, ker bo le tako možna usklajena akcija v slučaju napada na našo državo.

Dokončno je treba rešiti vprašanje industrijskih gasilskih enot, verificirati njihovo dejavnost in jih včlaniti v ObGZ. S tem bo dana tudi večja povezava z delovnimi organizacijami in društvi v posameznih krajih in v občini kot celoti.

4. V krajevnih skupnostih je z vsemi ostalimi organizacijami potrebno doseči tesnejše sodelovanje, kajti gasilska društva pomenijo vreden faktor pri reševanju krajevnih problemov, posebno še v pogledu splošnega ljudskega odpora.

5. Odprto ostaja še tudi vprašanje občinskega požarnega načrta. Komisija, ki je formirana pri Svetu za splošne zadeve pri SOB Domžale svojega dela ni izvršila tako, da posnetek požarno varnostnih razmer še ni urejen. To bo potrebno urediti z inšpektoratom pri SOB Domžale.

6. Skupaj z Komunalnim podjetjem bo potrebno rešiti stanje in

uporabnost hidrantov, kajti za sedaj lahko trdimo, da to vprašanje s strani pristojnih nikakor ni zadovoljivo rešeno.

7. Z Republiško gasilsko zvezo je potrebno urediti že tolikokrat odprto vprašanje Gasilskega vestnika, kot strokovnega glasila za člane. Vprašanje finansiranja tega glasila je širšega družbenega pomena in zaradi tega to ni in ne more biti

samo stvar posameznikov, društev in ObGZ.

8. Upravni odbor izvoljen po delegatskem sistemu iz vseh društev mora koordinirati delo in poskrbeti za to da bo tudi gasilska organizacija našla tisto mesto v naši družbi, ki ji glede številčnosti in pomembnosti pripada ter da bo tudi materialno podprta s strani družbe.

Karel Kušar

RODNA GRUDA KLIČE

Izseljeniška matica — podružnica Kamnik-Domžale je v svojem programu dela sklenila navezati tesnejše stike z zdomci, ljudmi, ki so za daljši ali krajši čas zapustili svoj domači kraj. Ugotovili smo, da je iz občine Domžale približno 600 ljudi na delu v tujini. Odšli so za boljšim kosom kruha, kot so ga imeli doma. Vsi niso tega dosegli. Mnogi garajo bolj kot doma, opravljajo slabša dela. Drugim se je zopet sreča nasmehnila. Vsi pa so še vedno čustveno vezani na svoj rojstni kraj in si hočejo čimprej ustvariti pogoje za vrnitev. Pošiljajo domov denar za lasten dom, za nakup stanovanja, drugi zopet želijo, da bi jim skupnost v domači občini to omogočila. Nekateri so pustili doma otroke in ti odraščajo brez staršev, kar ni dobro. Starše v tujini pa muči hrepenenje po skupnem družinskem življenju.

Domovina kliče vse nazaj!

Sklenili smo, da bomo preko glasila SZDL »Občinski poročevalec« navezali stike z vsemi zdomci.

V časopisu bomo odprli posebno rubriko. Tako bi bili preko časopisnih stolpcev domačega glasila seznanjeni z razmerami in pogoji doma. Zdomci pa bi pošiljali prispevke o svojem napredku in težavah v tujini. Na razna vprašanja: o hranilnih vlogah, povratku, zaposlitvi doma itd. pa bi občasno odgovarjal strokovnjak.

Zato rabimo podatke in točne naslove. V ta namen smo poslali na matične urade, šole in vsem, ki nam lahko v tej akciji pomagajo »anketne liste« naslednje vsebine:

1. Priimek in ime
2. Rojstni podatki in kraj bivanja pred odhodom v tujino
3. Sedanji naslov v tujini
4. Ali je v tujini sam, ali z družino, in koliko otrok
5. Ali otroci obiskujejo oz. imajo možnost obiskovati slovensko šolo
6. Poklic (kvalifikacija)
7. Od kdaj je na delu v tujini in če se namerava (kdaj?) vrniti nazaj
8. Opomba (želje)

Prosimo svoje, da na matičnem uradu svojega področja izpolnijo anketni list. Lahko pa odgovorijo kar na vprašanja, priobčena v tem članku. Če se boste odločili za slednje, pošljite podatke na občinsko konferenco SZDL Domžale.

Izseljeniška matica Domžale-Kamnik
Marica Brejč

Iz glasila „ATRANS“

Prejšnji mesec je izšel 3. izvod glasila občanov krajevnih skupnosti Trojane in Šentgotard ATRANS, ki je edino lokalno informativno sredstvo na tem območju. Sklep za izdajanje tega glasila je bil sprejet na skupni seji političnih aktivov obeh krajevnih skupnosti v letu 1972. Njihov plan, da bodo izdali letno vsaj 4 izvide, bodo težko realizirali, ker vsaka izdaja zahteva veliko truda in posebno časa. Težave so tudi v tem, da je težko enakomerno zbirati prispevke iz obeh krajevnih skupnosti oziroma občin Domžale in Zagorje ob Savi. Potrebno je redno sodelovanje s skupščinama občin in organi v krajevnih skupnostih. Pripominjamo, da uredniški odbor ne izplačuje nobenih honorarjev in so vsa dela v zvezi z izdajanjem popolnoma prostovoljna in neplačana. Prizadevni mladinci Trojan zaslužijo javno pohvalo.

Objavljamo povzetke nekaterih prispevkov z zadnjega izvoda glasila.

25. februarja je bila na pobudo mladinskega aktiva Trojan in nato s sklepom krajevnega odbora SZDL sklicana problemska konferenca o delovanju družbeno-političnih in drugih organizacij na območju krajevnih skupnosti Trojan in njihovih kadrovskih zasedbah. Sprejeli smo številne sklepe z zadolžitvami in roki za izpolnitev kot o problematiki obstoja OŠ Šentožbolt in nadaljnjem šolanju na Brdu pri Lukovici, o ustanovitvi začasnih komisij za izgradnjo avtobusne čakalnice na Trojanah, o gradnji mostov Javorje-Petelinjek in na Bolski, o onesnaževanju okolja in o namestitvi administrativnega delavca v krajevni pisarni. Posebne pozornosti je bila deležna tudi kritična presoja sestave organov. Pri delu so povečini angažirani starejši občani. Povprečna starost občanov, ki delajo v svetu KS Trojan, je 47 let, v odboru SZDL pa 40 let. Svet krajevnih skupnosti si bo skupaj s SZDL bolj prizadeval, da bo v delo krajevnih skupnosti vključil čim širši krog mladih, ki so v svoji organizaciji zelo aktivni.

— Redna letna konferenca krajevnih organizacij SZDL Trojan je bila 25. II. Dotedanji odbor SZDL, kateremu je bila na konferenci dana razrešnica, ni »našel samega sebe«.

Glavni vzrok je bil v preobremenjenosti članov, saj so se vsi vključevali tudi v drugih organizacijah. To zgovorno prikazuje primerjava, da je bil odbor SZDL sklepčen, če je imel sejo svet KS. Konferenca KO SZDL pa se je odločila za drugačno kadrovsko usmeritev, ki nam bo delala posebno v začetku veliko težav: vključiti v družbeno delo občane, ki se dosedaj še niso vključevali ali zelo malo. Upamo, da se bodo novoizvoljeni člani resno vključili v družbeno dogajanje v krajevni skupnosti in postali glavni tvorec akcij. Prihodnjo letno konferenco lahko pričakujemo z optimizmom.

— Delo mladinskega aktiva je v obdobju januar—maj obsegalo akcije zlasti na področju družbeno-politične, zabavne, športne in tehnične dejavnosti. Izvedli smo redno letno programsko konferenco aktiva, bili pobudniki za izvedbo problemske konference o krajevni samoupravi, sklicali občni zbor društva ljudske tehnike, nastopili v občinski mladinski ligi v namiznem tenisu, pripravili proslavo in zabavo ob dnevu žena, počastili praznika OF in prvega maja s prižiganjem kresov, organizirali tradicionalni pohod na Čemšeniško planino za praznik dela skupaj s člani mladinskega aktiva in taborniki z Vranskega.

— Na pobudo mladinskega aktiva je bil 31. marca sklican občni zbor Društva ljudske tehnike Trojan, katerega se je udeležilo veliko mladih, ki jih zanima tehnična dejavnost. Imenovali smo nov upravni in nadzorni odbor. V začetku se bomo predvsem ukvarjali s foto dejavnostjo, kajti aparature za fotografiranje in izdelovanje slik so na Trojanah še iz prejšnjih let, ko je še delovalo društvo.

— Gasilsko društvo Trojan je imelo v začetku leta svoj redni letni občni zbor. Od 49 aktivnih članov društva se je zbora udeležilo 35 članov. Izvoljen je bil nov upravni in nadzorni odbor. Njuna mandatna doba bo trajala dve leti. V letu 1973 bomo kupili novo motorno brizgalno Rosenbauer. Pogoj za nakup je vsaj 50 % dotacija občinskega gasilskega sklada. Nova motorka bo stala 4 milijone starih dinarjev. Članarino za člane smo povečali od 5 na 10 dinarjev, to pa pod pogojem, da dobi vsak član — gasilec glasilo

Ročni metalec min je eno od zelo učinkovitih orožij naših enot

Gasilski vestnik. Med člani bomo izvedli tudi anketo. Vsak se bo moral izjasniti, ali bo aktivni, rezervni ali podporni član društva. Če bo ostalo kaj denarja, bomo dogradili stanovanjski del gasilskega doma.

— 23. aprila je na Trojanah zasedal politični aktiv krajevnih skupnosti Trojan. Najvažnejši vzrok za sklic je bila nujnost evidentiranja kandidatov za predstavniške in izvršilne organe družbeno-političnih skupnosti. Ker se v preteklih letih ni polagalo dovolj pozornosti na kadrovanje, je bilo precej težav, preden smo evidencialni zadostno število kandidatov. Politični aktiv je obravnaval tudi ostalo krajevno problematiko. Dana je bila pripomba, da je nujno, da se lotimo tudi širše problematike. V zvezi z razvojem celotnega Črnega grabna, zato je bil sprejet sklep, da podpiramo razširitev delovne organizacije »Mojsca« iz Lukovice, ker pričakujemo, da se bodo v njej zaposlili tudi nekateri občani iz naše krajevnih skupnosti. Razpravljali smo tudi o dosežkih dejavnosti Vodne skupnosti Trojan. Dotaknili smo se vprašanja ureditve naselja. Nujno je, da uredimo zelenice, dvorišča itd. Prva faza je oster nastop zoper kršilce onesnaženja okolja oziroma dosledno ravnanje po 5. sklepu problemske konference in javnem opozorilu v zvezi s tem.

— V februarju se je v Šentgotardu po dolgih letih zopet predstavil igralski ansambel Prosvetnega društva Motnik. Igralci iz Motnika so bili zelo dobrodošli, saj so bile njihove predstave vedno kvalitetne in seveda tudi dobro obiskane. Delno so nam zapolnili veliko kulturno vrzel v naših krajih.

— V zvezi s sklepom problemske konference v krajevni samoupravi, je bil v marcu posvet s starši otrok, ki obiskujejo OŠ Šentgotard. Prisotnim je bila dana informacija o problemu šole Šentožbolt glede nadaljnega obstoja ter možnosti vpisa v 5. razred v šolo na Brdo. Predlog občanov Šentožbolta in okoliških krajev, da bi se učenci iz OŠ Šentgotard preusmerili na šolo Šentožbolt, je bil dan v razpravo. Otroci do 4. razreda bodo obiskovali OŠ Šentgotard ali Šentožbolt, kot želijo njihovi starši. Starši, katerih otroci obiskujejo 4. razred, se morajo do konca meseca junija odločiti glede nadaljnega šolanja otrok.

— Že nekaj let nazaj učenci vsako leto tekmujejo za bralne značke. V domačinski občini tekmujejo za Kersnikovo bralno značko, saj nam je on po rodu najbližji. Tisti, ki so uspešno opravili tekmovanje so se

10. aprila s posebnim avtobusom odpeljali na zbor značkarjev domačjske občine, ki ga je pripravila OŠ v Radomljah. Tu se je polni dvorani učencev predstavil pesnik Tone Pavček. Nastopili so tudi štirje igralci mladinskega gledališča iz Ljubljane.

— Zmagovalka občinskega mladinskega tekmovanja v krosu za mladinke je postala članica mladinskega aktiva Trojan Nada Keršič. Med mladinci sta nastopila še dva naša tekmovalca, ki sta se tudi dobro uvrstila.

— V letu 1972 je bila ustanovljena Lovska družina Trojan-Šentožbolt. Poleg drugega skrbijo člani lovske družine tudi za vcepljanje ljubezni do narave posebno pri mladini. Lovska družina je organizirala predvajanje barvnih filmov iz življenja divjadi v naravi. Povabili so učence z območja Trojan, Šentožbolta in Blagovice. Predvajanje filmov je bilo v dvorani gasilskega doma na Trojanah.

— Letošnja krvodajalska akcija je za nami. 18. aprila se jo je udeležilo izredno malo občanov iz krajevnih skupnosti Trojan. V prihodnje bo treba načrtneje pristopiti k tej akciji in prikazati občanom, kako potrebna je njihova odzivnost.

V Trzinu bodo praznovali

Krajevna skupnost Trzin z vsemi masovnimi organizacijami je na eni od svojih sej sprejela sklep, da organizira krajevni praznik Trzina, in sicer 7. julija. Praznovanje bo pod naslovom »Dan aktivistov« tega področja.

Slavnostno praznovanje se bo vršilo v kamnolomu, ki bo v ta namen preurejen v letno gledališče. V programu imajo partizanski miting s kulturnim programom in kurjenjem tabornega ognja. K sodelovanju so povabili JLA, ki bo na dan praznovanja s poljsko kuhinjo in osebjem pripravila partizanski golaž. Odločili so se tudi, da bo to praznovanje tradicionalno, skušali pa bodo navezati stike s sorodno krajevno skupnostjo. Razgovori v tej smeri tečejo s podljubeljsko krajevno skupnostjo v občini Trzič.

Pripadniki partizanskih enot naše občine pri urjenju s težkim mitraljezom

Dobri gospodarji

Šubičeva ulica po rekonstrukciji, za katero so občani prispevali kar čedno vsoto

Svet Krajevne skupnosti Toma Brejca na Viru je potrdil zaključni račun za lansko leto. Planirali so, da bodo imeli 957.900 din dohodkov, dosegli pa so 1.025.380 din.

Od občinske skupščine so dobili 116.000 dinarjev, namensko posebej za ceste 50.000 dinarjev, sklad za urejanje mestnih zemljišč je prispeval 250.000 dinarjev, iz sklada individualnih zavezancev so dobili 60.000 dinarjev, 100.000 dinarjev so prispevali občani, nekaj pa je krajevna skupnost dobila tudi iz drugih virov.

S tem denarjem so Virjani dobro gospodarili. Njihova najpomembnejša investicija, za katero so dali tudi največ denarja, je bila Hubadova cesta, ob kateri stoji novi vrtec. Za ureditev te ceste, ki preko novega mostu povezuje levi in desni breg Kamniške Bistrice, je krajevna skupnost plačala v celoti 220.000 din.

V Dobu so asfaltirali cesto od gasilskega doma do osnovne šole. 60 odstotkov od 170.000 dinarjev, kolikor je cesta stala, je prispevala krajevna skupnost, ostalo pa so prispevali občani.

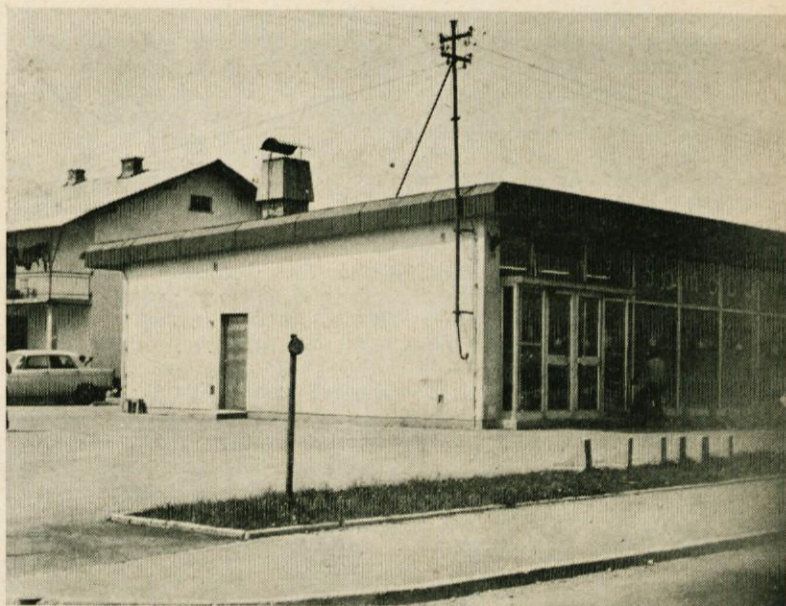
V preteklem letu so uredili tudi pročelje delavskega doma. Dom je bil zgrajen že pred 25 leti in vse doslej za to niso imeli denarja. Ureditev pročelja je stala 100.000 dinarjev, ki so jih zbrali s prihranki od najemnin za dvorano.

Med večje investicije lanskega leta prištevajo tudi asfaltiranje Zoisove ulice v dolžini 600 metrov. Ureditev te ulice je stala 17 milijonov starih dinarjev, 40 odstotkov pa so tudi tu prispevali občani.

Prizadevnost sveta KS in še posebej njenega predsednika Andreja Pangeršiča je občane vzpodbudila k zbiranju sredstev za urejanje ulic, seveda pa se je svet pokazal kot dober gospodar.

Objesten voznik je nekaj dni po ureditvi ceste skozi Dob uničil varovalno ograjo — ali jo bo on plačal?

Trgovsko podjetje »NAPREDEK« je na pobudo KS VIR finansiralo ureditev okolice pri trgovini na Zg. Viru

Iz Štaba za zatiranje slinavke in parkljevke

Sloveniji grozi slinavka in parkljevka

Lani se je pojavila slinavka in parkljevka, nevarna bolezen parkljarjev, na naših mejah z Romunijo in Madžarsko, letos pa se je razširila v Bolgariji in Avstriji ter v zadnjem času tudi v Vojvodini.

S pojavom bolezni v Vojvodini so ogrožena goveda in prašiči v drugih krajih Jugoslavije, posebno na tistih področjih, ki imajo živahne trgovske stike z Vojvodino.

Zaradi nakupa živine, žitaric, koruze, slame in drugih surovin na področju AP Vojvodine, je soc. republika Slovenija močno ogrožena s slinavko in parkljevko.

Slinavka in parkljevka je virusna bolezen goved, ovac, prašičev

in divjih parkljarjev. Mesojedi, psi in mačke, so odporni, kopitarji pa popolnoma nedovzetni za to bolezen. Človek se tudi lahko okuži. Slinavka in parkljevka je kužna in nalezljiva bolezen, ki se izredno hitro širi na velika področja, iz države v državo in lahko povzroči pravo naravno katastrofo.

Živali se okužijo s hrano in vodo, okuženo z virusom. Pri govedu se pojavijo prvi znaki bolezni 2 do 7 dni, včasih šele 11 dni po okužbi.

Bolezen se širi z neposrednim stikom zdravih živali z bolnimi, z okuženo krmo in vodo ter drugimi predmeti, ki so okuženi z izločki bolnih živali.

Ker se bolezen zelo hitro razširi na vse dovzetne živali, je v takem primeru gospodarska škoda zelo velika. Zaradi tega so tudi ukrepi za zatiranje zelo strogi. V začetku, ko bolezen še ni preveč razširjena, bolne živali ubijamo in zakopavamo. Le tako lahko hitro zatremo to nevarno bolezen.

Živinorejci so dolžni sami zavarovati svoje črede pred okužbo s tem, da ne puščajo tujih oseb (nakupovalcev, ekskurzij, turistov, itd.) v hleve, da ne pasejo živali ob prometnih cestah in v bližini železniških prog, ter da stalno razkužujejo obutev, ko gredo v hlev ali iz njega, (predvsem z 2/0 lugom).

Pred in po opravljanju živine si morajo umiti in razkužiti tudi roke.

Opozarja se, da je na okuženih ali sumljivih področjih posebno nevarno in prepovedan vsak nakup živali, živalskih proizvodov, žitaric, koruze, slame in drugih surovin.

Opozarjamo tudi, da neposredni proizvajalci iz Vojvodine ponujajo žitarice in koruzo po domovih na področju SOB Domžale in s tem silno ogrožajo našo živinorejo.

Neizvajanje veterinarskih navodil, nasvetov in veterinarskih ukrepov ima za posledico neizplačevanje odškodnine za ubito živino in kazensko odgovornost.

Organi uprave javne varnosti v občini bodo kontrolirali izvajanje vseh preventivnih ukrepov pri transportu živine in živinorejskih proizvodov. V primeru pojava kužne bolezni bodo nudili vso pomoč organom veterinarske službe, kadar jo bodo le-ti potrebovali.

Veterinarski inšpektor
Dušan Šlajpah

OGLAS

Nov električni štedilnik »Gorenje« prodam za 1000 din. Oglad popoldne od 17. do 19. ure — Kokalj, Zupančičeva 9, stanovanje 9/1, Domžale.

Razstava predšolskih otrok na Dan mladosti

Dan mladosti je popestrila razstava izdelkov predšolskih otrok, ki so vključeni v otroških vrtcih. Člani likovne sekcije pri mladinskem aktivu Domžale smo si ogledali razstavo. Bili smo presenečeni, ker smo odkrili izdelke otroških rok, ki so nas navdušili s svojo prisrčnostjo in spontanostjo. Srečali smo se z lepljenkami, risbami, izdelki iz lesa, plastelina, raznih papirnih in lesnih odpadkov. S takim načinom vzgoje, se otroci navajajo na disciplino in skupno delo, s tem pa se razvija tudi njihov smisel za estetiko.

Ob pogovoru z njihovimi vzgojiteljicami smo izvedeli tudi za razne težave, ki jih imajo pri svojem delu z otroki. Bilo bi prav, če bi jim pri vzgojnem delu pomagale gospodarske organizacije, s svojim odpadnim materialom. S

tem bi naredili ogromno uslugo otrokom. Toda žal se morajo vzgojiteljice prevečkrat boriti za koščke papirja, ki prav gotovo ne pomenijo izgube za gospodarske organizacije. Tudi starši ne bi smeli gledati vzgojiteljice samo kot varuhinje, temveč kot ljudi, ki skrbijo med drugim tudi za bogatenje otrokove fantazije.

Razstava predšolskih otrok nas je vspebujala, da se tudi mi mladi vključimo v prizadevanje vzgojiteljic in strokovnih služb, da bi se v vrtcu otroci poleg vzgoje in varstva srečavali tudi z drugimi aktivnostmi kot npr.: glasbeno vzgojo, likovno vzgojo, telovadno vzgojo itd.

Tone Jarc
Meta Ogrinc

Kje ste pionirji — varčevalci?

(na osnovnih šolah v mestu Domžale)

V torek, 29. 5. 1973 je bila na sedežu podružnice Ljubljanske banke v Domžalah skromna slovesnost ob podelitvi priznanj in skupinskih nagrad najmarljivejšim osnovnim šolam, ki že več let varčujejo pri podružnici LB Domžale. Najbolj prizadevni so bili letos pionirji in mladinci osnovnih šol Radomlje in »Janko Kersnik« Brdo. Obe šoli sta dobili lepi darili iz rok direktorja banke tov. Albina Klemenca. Prav tako sta prejeli priznanja in nagradi šoli Dragomelj in Ihan.

Ob vsem tem se postavlja nekaj vprašanj, mimo katerih ne moremo, ko dobivajo priznanja mentorji mladinskega varčevanja na šolah Radomlje, Brdo, Dragomelj in Ihan. Sedanji in prejšnji mentorji varčevanja na šolah dobro vedo, koliko prepričevanja in vzpodbujanja je potrebno, da najmlajši člani naše družbe varčujejo. Mentorji so prav gotovo prišli do spoznanja, da se mora naše najmlajše že sedaj pripravljati za prihodnost, da je prekomerno zapravljanje tudi malih vsot denarja škodljivo in nekoristno za stabilizacijo naše družbe.

Spoznanje, da tudi naši najmlajši z varčevanjem umirjajo prekomerno potrošnjo in vzpodbujajo pametno gospodarjenje, ni od muh. Velikokrat govorimo, da naši otroci preveč trošijo denar za sladkarije, stripe in neprimerne igrače,

da tega, kar imajo danes oni, mi nismo nikoli imeli. Res je. Res je pa tudi, da otročjo žepnino lahko usmerjamo v varčevanje. To je večina naših šol dojelo. Iz podatkov LB — podružnice Domžale pa je razvidno, da se osnovne šole v Domžalah niso vključile v mladinsko varčevanje pri banki v Domžalah, zato bi bilo prav, da s šolskim letom 1973/74 k temu pristopijo.

Objavljamo nekaj podatkov mladinskega varčevanja pri podružnici LB — Domžale:

1. Osnovna šola Radomlje ima 374 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 151.099.— din;

2. Osnovna šola Brdo ima 376 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 70.827 din;

Sl. levo: Zanimanje za izdelke najmanjših je bilo izredno. Zgoraj: Najmanjši so za »Dan mladosti« pripravili prisrčen kulturni program

3. Osnovna šola Moravče ima 254 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 78.374.— din;

4. Osnovna šola Dob ima 174 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 51.424 din;

5. Osnovna šola Mengeš ima 200 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 68.113.— din;

6. Osnovna šola J. B. TITO ima 79 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 22.350.— din;

7. Osnovna šola Dragomelj ima 55 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 16.547.— din;

8. Osnovna šola Ihan ima 142 varčevalcev, ki so privarčevali v dveh letih in dveh mesecih 70.956.— din.

1654 varčevalcev je torej prihranilo 530.690.— din.

Na ostalih šolah, katere nisem omenil, pa je 53 varčevalcev, ki so privarčevali 7.482.— din.

Kje so torej varčevalci osnovnih šol v mestu Domžale?

M. S.

Zbiranje rabljenih oblačil

Tudi letos je Republiški odbor Rdečega križa Slovenije z občinskimi odbori RK pripravil 31. maja od 17. do 19. ure vseslovensko akcijo zbiranja rabljenih oblačil, obutve in posteljnine za potrebe socialno ogroženih v občini in na nerazvitem področju Slovenije. Zbiralna akcija je potekala na področju Domžal, Mengša, Vira, Doba, Jarš in v Radomljah. V akciji je sodelovalo 150 mladih članov Rdečega križa in 55 aktivistov Osnovnih organizacij Rdečega križa ter 18 avtomobilov s prav tolikšnim številom šoferjev, katere so odstopile gospodarske organizacije iz občine Domžale. Skupno smo

zbrali 2000 kg rabljenih oblačil in obutve. Od tega smo poslali 1500 kg na nerazvito področje občinskemu odboru RK Slovenske Konjice, da jih podeli socialno ogroženim v tamkajšnji občini.

Za darovano pomoč se najlepše zahvalujemo vsem darovalcem rabljenih oblačil, gospodarskim organizacijam, ki so nam nudile prevozna sredstva in tudi vsem aktivistom Rdečega križa ter mladim članom RK na vseh šolah, ki so nam pri delu pomagali.

Obč. odbor RK
Domžale

Na podlagi 24 in 114. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 5/69) in 137. člena statuta občine Domžale je občinski zbor na seji 5. 6. 1973 sprejel

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev v občinski zbor Skupščine občine Domžale.

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve odbornika občinskega zbora skupščine občine Domžale v 7. volilni enoti PEČE, ki obsega naselja Peče, Gora, Križate, Podgorica, Pretrž in Zgornje Kozeze.

2. člen

Nadomestne volitve bodo 1. julija 1973.

3. člen

Ta odlok se objavi v uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 013-2/73

Datum: 5. 6. 1973

Predsednik
občinskega zbora
France HABJAN, l. r.

Na podlagi 24. in 114. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 5/69) in 137. člena statuta občine Domžale je zbor delovnih skupnosti na seji 5. 6. 1973 sprejel

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev v zbor delovnih skupnosti Skupščine občine Domžale.

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve za odbornika zbora delovnih skupnosti občine Domžale v 37. volilni enoti-skupina prosvete in kulture, ki jo sestavljajo volilni upravičenci zaposleni v Osnovni šoli Šlandrove brigade Domžale, Osnovni šoli Vencla Perka Domžale, Osnovni šoli Josip Broz Tito Domžale, Osnovni šoli Mengeš in Zavodu za glasbeno izobraževanje Domžale.

2. člen

Nadomestne volitve bodo 29. junija 1973.

3. člen

Ta odlok se objavi v uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 020-1/73

Datum: 5. 6. 1973

Predsednik
zbora delovnih skupnosti
Vida BOGATAJ, l. r.

Svet Krajevne skupnosti Domžale, je na podlagi 2. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS št. 3/73 in na podlagi 4. člena zakona o referendumu (Uradni list SRS št. 29/72 na svoji seji dne 5. 6. 1973 sprejel

SKLEP

o razpisu referendumu za uvedbo krajevnega samoprispevka za financiranje rekonstrukcije in asfaltiranje ulic in cest v Krajevni skupnosti Domžale.

1. člen

V Krajevni skupnosti Domžale se razpiše referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka za financiranje rekonstrukcije in asfaltiranje ulic in cest, za petletno obdobje od 1. 8. 1973 do 31. 7. 1978.

Referendum se izvede v naslednjih naseljih:

DOMŽALE, DEPALA VAS, ŠENTPAVEL, ZABORŠT, PODREČJE — JUŽNI DEL.

2. člen

Program financiranja rekonstrukcije in asfaltiranja ulic in cest je sestavni del tega sklepa kot njegova priloga. Vrednost del po predračunu znaša 10.362.000,00 din, od tega se bo s samoprispevkom zbralo 2.820.000,00 din.

3. člen

Referendum za uvedbo samoprispevka se izvede v nedeljo, 1. julija 1973 na naslednjih glasovalnih mestih.

1. v osnovni šoli »JOSIP BROZ TITO«,
2. v bivši osnovni šoli DOMŽALE I,
3. v »UNIVERSALE« Domžale,
4. v GASILNEM DOMU V ŠTUDI,
5. v osnovni šoli »VENCLJA PERKA«,
6. v prostorih »OBNOVE« na Ljubljanski c.,
7. v prostorih »KOMUNALNEGA PODJETJA NA SAVSKI CESTI,

8. v DOMU POČITKA v DOMŽALAH,

9. v DEPALI VASI pri PLEŠCU,

10. v prostorih Sob DOMŽALE.

Glasovalna mesta so odprta od 6. ure do 19. ure.

4. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo občani, ki stanujejo v Krajevni skupnosti Domžale in so vpisani v splošnem volilnem imeniku, ter zaposleni občani, ki še nimajo volilne pravice in še niso vpisani v splošni volilni imenik.

Glasovanje je tajno in neposredno.

Odločitev na referendumu je sprejeta, če je zanjo glasovalo večina občanov, ki imajo pravico glasovanja po prvem odstavku tega člena.

Pri izidu glasovanja se ne štejejo tisti občani, za katere je uradno ugotovljeno, da se zaradi dela v tujini ali zaradi odsluženja vojaškega roka niso mogli udeležiti glasovanja.

Za uradno ugotovitev po prejšnjem odstavku te točke je šteti obvestilo Zavoda za zaposlovanje, obvestilo organizacije združenega dela, ali pismeno izjavo svojcev odsotnega oziroma oddelka za narodno obrambo SOB Domžale.

5. člen

Glasuje se z glasovnico, na kateri je naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST DOMŽALE
Glasovnica za referendum dne 1. 7. 1973.

Po programu o financiranju rekonstrukcije in asfaltiranja ulic in cest v Krajevni skupnosti Domžale, bi se pobiral samoprispevek v denarju v času od 1. 8. 1973—31. 7. 1978 in sicer:

1% od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja in pokojnin.

1% od katastrskega dohodka od kmetijske dejavnosti in od vrednosti posekanega lesa.

1% od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, in od opravljanja intelektualnih storitev.

Plačevanja bi bili oproščeni občani, katerih mesečni prejemki so nižji kot 1.200,00 din.

Samoprispevek se ne bi plačeval od družbeno-denarnih pomoči, priznavalnin, invalidnin, otroškega dodatka, štipendij in vajeniških nagrad.

GLASUJEM

»ZA«

»PROTI«

Glasovalec izpolni glasovnico tako, da obkroži »ZA« če se strinja z uvedbo krajevnega samoprispevka, besedilo »PROTI« pa obkroži, če se z uvedbo krajevnega samoprispevka ne strinja.

6. člen

Glasovnice morajo biti overjene s štampiljko Krajevne skupnosti Domžale.

7. člen

Postopek o referendumu vodi, in izid glasovanja ugotovi komisija za izvedbo referenduma, ki jo imenuje Svet Krajevne skupnosti. Glasovanje na glasovnih mestih vodijo posebni glasovalni odbori, ki jih imenuje Svet Krajevne skupnosti, in štejejo po štiri člane in štiri namestnike.

8. člen

Denarna sredstva, ki se bodo zbrala od krajevnega samoprispevka, se vodijo na posebnem računu Krajevne skupnosti Domžale in so strogo namembna.

Za zbiranje teh sredstev je odgovorna finančna komisija pri Svetu Krajevne skupnosti.

Za uporabo teh sredstev in izvajanje programa rekonstrukcije in asfaltiranja ulic in cest pa je odgovoren Svet Krajevne skupnosti Domžale.

9. člen

Finančna komisija pri Svetu Krajevne skupnosti Domžale rešuje tudi vloge občanov za oprostitev plačila krajevnega samoprispevka v primerih, ko bi plačevanje samoprispevka ogrozilo preživljanje občana — zavezanca, ali njegove družine.

10. člen

Porabo sredstev in izvajanje programa nadzira odbor, ki ga imenuje zbor volilcev. Poročilo o porabi in izvajanju programa se objavlja v Občinskem poročevalcu.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 112/73

Datum: 7. 6. 1973

Predsednik

Sveta Krajevne skupnosti
Vili LIMONI

S seje občinske skupščine meseca aprila

Na dnevnem redu 41. delovne seje občinske skupščine v sedanji mandatni dobi so bile številne zadeve, ki so zahtevale obravnavo in odločitev občinske skupščine. Od 76 odbornikov skupščine je bilo na seji navzočih le 54 odbornikov, od poslancev pa je seji prisostvovala Marica Jerman.

Pregledu sklepov pretekle seje in poročilu o njihovem izvrševanju je sledilo poročilo Kulturne skupnosti Domžale za čas njenega dveletnega obstoja in predlog finančnega načrta te skupnosti za leto 1973.

Dejstvo, da je bilo omenjeno poročilo na začetku dnevnega reda seje skupščine, je predsednik skupščine Kulturne skupnosti dr. Miro Stiplošek označil kot izraz pozornosti, ki jo kaže občinska skupščina Domžale do kulturne problematike. Uvodoma je obrazložil predlog finančnega načrta kulturne skupnosti za leto 1973. Glavni vir dohodkov je po sprejetju zakona o financiranju kulturne skupnosti prometni davek. Iz tega vira zbere domžalska kulturna skupnost 3/4 vseh svojih dohodkov. Struktura izdatkov je bila podobna kot prejšnja leta. Tako financira kulturna skupnost društva, ki jih združuje ZKPO v občini, nadalje redno dejavnost občinske knjižnice, njeno preureditev in opremo, muzejsko dejavnost Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju, ki je ustanovljen tudi za občino Domžale, financirala bo vokalna in dramska gostovanja, nadalje stilne koncerte v Grobljah, likovne razstave, zagotovila bo denarna sredstva za Kersnikove nagrade, s katerimi nagraduje posebno kvalitetne dosežke in izjemno požrtvovalnost za delo v prosvetnih društvih, ter namenila sredstva še za druge namene. Ustanovitev kulturne

skupnosti in zakon o financiranju te skupnosti sta prispevala k izboljšanju materialnih pogojev za financiranje tega področja, saj so se sredstva za to v primerjavi z letom 1970 povečala približno za štirikrat. Kulturna skupnost si je prizadevala povečana sredstva kar najbolj smotrno razdeliti, tako da bi se uspešno razvijale vse kulturno-prosvetne dejavnosti. Z ureditvijo materialnih razmer pa je postal še bolj očiten problem kadrov za delovanje na kulturno-prosvetnem področju. Ta primanjkljaj se ugotavlja v vseh kulturno-prosvetnih društvih in ustanovah. Od ureditve kadrovskega vprašanja pa je odvisno, kako bosta kulturna skupnost in občinski svet ZKPO uspela voditi smotrno in progresivno programsko politiko. Zajeti bo treba čimširši krog občanov, da bodo neposredno sodelovali pri kreiranju kulturne politike v občini. V tem pogledu namreč trenutno stanje prav gotovo ni zadovoljivo. Še posebno pomembna pa je želja, da bi kulturna skupnost skupno z drugimi interesnimi skupnostmi postala bolj povezan del samoupravnega mehanizma, ki je včasih preveč razdrobljen in interesne skupnosti ostajajo preveč same in brez potrebne pomoči. Vsekakor bi morale biti to sodelovanje pomembno torišče dela družbenopolitičnih organizacij.

Pismeno poročilo o delu kulturne skupnosti (Nadaljevanje na 11. str.)

Nadaljevanje z 11. strani
teklem letu ustvarilo dohodek od kanalščine v višini 6,6 milijona SD, od katerega mu je ostalo za razširjeno reprodukcijo le tri milijone. Direktor podjetja Albin Pavlin, ki je za uvod z gornjimi podatki seznanil odbornike, je spomnil še na podražitev vode na 110 SD za m³. Občinska skupščina je nazadnje namreč določila ceno 90 SD, vendar pa je povišanje v skladu z republiškim zakonskim predpisom, in mora podjetje razliko 20 SD odvajati republiški vodni skupnosti, ki jo mora uporabiti za odpravo škode po neurjih na Ptujskem polju. Ko je predsednik skupščine odprl razpravo, je odbornik Marjan Kopitar sprožil razpravo o odvozu smeti tudi v drugih krajih izven Domžal; Albin Pavlin je še ugotovil, da je predvsem pomanjkanje sredstev za kreditiranje nabave smetnjakov in tovornjaka za odvažanje smeti ovira za razširitev te usluge še na območje drugih krajevnih skupnosti. Vendar pa to vprašanje po mnenju predsedujočega ne bi smelo biti nerešljivo. Potrebno je predvsem zagotoviti sredstva za nabavo tovornjaka, medtem ko bo posode za smeti nabavilo vsako gospodinjstvo samo. Vendar bi bilo treba tudi na območju Domžal, kjer je odvažanje smeti že organizirano, poskrbeti za pogostejše odvažanje, saj so posode za smeti vedno polne, čeprav je upravljavec stanovanjskih blokov poskrbel za večje število posod.

V razpravi so sodelovali poleg predsedujočega še odborniki Milan Jenčič, Ivan Cerar in Jože Lekan in kritično obravnavali pomanjkanje čista za lepoto in varstvo okolja, saj številna odlagališča smeti in najrazličnejših odpadkov niso le nehigienična, ampak tudi niso v ponos kraja in občanov. Pri tem je padla kritika tudi na podjetje DINOS, ki naj bi v bodoče poskrbel tudi za odvoz vsaj vseh kovinskih odpadkov. Tudi doslednejša kontrola nad izvajanjem občinskega odloka o obveznih odlagališčih bi prispevala k izboljšanju stanja in zavarovanju okolja.

Poslovno poročilo BIROJA 71 je bila naslednja točka dnevnega reda, v kateri je omenjena organizacija nadrobno seznanila občinsko skupščino s svojo dejavnostjo. Kljub raznim težavam je podjetje preteklo leto razmeroma uspešno poslovalo, kar potrjujejo podatki o porastu dohodka za 224 %, celotnega dohodka za 124 %, skladov za 433 %. Podjetje je v preteklem letu prehodilo začetne težave razvoja in uveljavljanja nove dejavnosti. Na področju stanovanjskega gospodarstva se je podjetje tudi v preteklem letu borilo z velikimi težavami. Na področju pridobivanja, urejanja in oddajanja stavbnih zemljišč so bili doseženi pomembni premiki. V letu 1973 stoje pred podjetjem še obsežnejše na-

loge na tem področju, kakor tudi na področju urbanizma in stanovanjskega gospodarstva. Pristopiti bo namreč treba k izgradnji stanovanj v veliko večjem obsegu kot doslej, kar pa zahteva veliko poprejšnjega dela na področju urbanizma in projektiranja ter pridobivanja, urejanja in oddajanja stavbnih zemljišč. Podjetje je v letu 1971 imelo zaposlenih skupaj 14 ljudi, trenutno pa jih je 40, do konca tega leta se bo število zaposlenih povečalo na približno 52. Od 40 zaposlenih jih je 35 % z visoko in višjo izobrazbo. Milan Jenčič je menil, da se o podanem poročilu in delu BIROJA lahko le pohvalno izrazi. Zanima pa ga, kako je z vzdrževanjem hiš v družbeni lastni, ker so te v Mengšu slabo vzdrževane in nujno potrebne ureditve zunanjege videza. Predstavnik BIROJA 71 dipl. oec. Cedo Deletič je v zvezi s tem ugotovil, da vzdrževanje stavb zaradi pomanjkanja sredstev ni tako enostavno. Podjetje dobi od najemnin letno okoli 110 milijonov SD. Za investicijsko vzdrževanje je od tega namenjeno 30 %, za tekoče vzdrževanje pa 10 %. V upravljanju pa je 115 objektov, in to predvsem starih objektov. Če se to primerja z razpoložljivimi sredstvi, je sredstev zelo malo, kljub temu, da nekatera podjetja — vlagatelji v stanovanjski fond — amortizacijo prepuščajo podjetju BIRO-71, ki poskuša tudi s temi sredstvi kreditirati vzdrževanje. Posebno problematične so stanovanjske razmere v gradu Krumperk, zato bo moral solidarnostni sklad s sodelovanjem delovnih organizacij prvenstveno reševati te in podobne stanovanjske probleme.

Sledilo je poročilo iniciativnega odbora za ustanovitev samoupravne stanovanjske skupnosti v občini Domžale, ki je že opravil del nalog, in sicer z ustanovitvijo skupščine solidarnostnega sklada. Delo tega odbora pa se bo še nepretrgano nadaljevalo do sredine oktobra letos v zvezi z nalogami, ki jih je predvidel po vnaprej pripravljenem rokovniku.

Skupščina je nato soglasno sprejela odlok o spremembi odloka o merilih za ugotovitev dolžnega zneska prispevka za starostno zavarovanje kmetov. Osnovni odlok je skupščina sprejela pred letom dni, vendar pa so se pri delu pokazale določene pomanjkljivosti, zlasti v tem, da so pogoji oziroma merila bila določena bolj načelno. Zato so z dopolnitvijo odloka določena natančnejša merila in pogoji, na podlagi katerih bo mogoče odločiti o plačilu ali nezmožnosti plačila prispevka za starostno zavarovanje kmetov. Odlok je objavljen v Uradnem vestniku, prav tako tudi družbeni dogovor o merilih in pogojih, pod katerimi so občani na javni poziv dolžni komisiji za ugotavljanje izvora premože-

nja in načinu njegove pridobitve prijaviti svoje premoženje. V zvezi s tem je objavljen tudi poziv, da občani, ki so dolžni predložiti podatke o svojem premoženju, predložijo te do konca junija t. l.

Z naslednjim sklepom skupščine je bilo splotje bivše I. osnovne šole v Domžalah izročeno v upravljanje Poklicni kovinski usnjarsko-galanterijski šoli v Domžalah s tem, da se prostore razdeli tako, da se prostori v pritličju namenijo za razširjeno dejavnost omenjene poklicne šole, II. nadstropje pa za dislocirane oddelke ekonomske srednje šole, prostori v I. nadstropju pa se dajo v uporabo delno vaje-niški in delno ekonomski srednji šoli.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja je skupščina sprejela sklep:

— da se za ravnatelja vzgojnovarstvenega zavoda Domžale imenuje Janez JARC iz Česnjic nad Blagovico;

— da se Marjan Gregorc razreši dolžnosti sodnika pri občinskem sodišču Domžale;

— da se da soglasje k postavitvi Katje Urbanija-Kolenc za namestnika občinskega javnega tožilca v Domžalah;

— da se Ludvika Polža razreši dolžnosti člana sveta za narodno obrambo in namesto njega imenuje v navedeni svet tajnika skupščine Emila Tomca;

— da se v komisijo za spremljanje izvajanja ustavnih dopolnil imenujejo: za predsednika Albin Klemenc, predsednik skupščine, za člane: Marjan Bolhar, Cedomir Deletič, Milan Deisinger, Franc Gerbec, Marica Jerman, Janko Kralj, Jernej Lenič, Ljubo Milič, Peter Primožič, Ingo Paš, Lojzka Rojc, Aleksander Skok, Marjan Stopar, Emil Tomc in Ivan Vidali;

— da se v pripravljalni odbor za organizacijo proslav v počastitev občinskega praznika v letu 1973 imenujejo:

za predsednika Albin Klemenc, predsednik občinske skupščine, za člane: Franc Avbelj-Lojko, Marjan Bolhar, Milan Drčar, Stane Habe, Rajko Hafner, Janko Kralj, Dragica Kolenc, Jernej Lenič, Milan Likar, Pavlin Zule, Slavko Pišek, Marjan Stopar, Emil Tomc in Ivan Vidali.

Za zaključek seje skupščine je predsednik seznanil navzoče s ponudbo gradbenega podjetja OBNOVA za gradnjo tovarne gradbenih elementov, ki bi zaposlovala približno 100 ljudi. Pridobitna služba bo o predlogu in pogojih obvestila krajevne skupnosti, ki imajo na svojem območju surovinsko osnovo za delo omenjenega obrata.

Memorial narodnega heroja Mitje Blejca

Mengeške sindikalne organizacije že vrsto let organizirajo v spomin na padlega heroja Matijo Blejca tradicionalno tovariško srečanje, v katerem motorizirani člani sindikalnih organizacij v tekmovanju merijo svoje sposobnosti in spretnosti. To nas na neki način spominja na pretekli čas, ko je bil pogum, spretnost, močna volja in ljubezen do domovine gonilna sila, da smo se goloroki uprli okupatorju in bili boj do končne zmage.

V letošnjem letu je bila organizator tega srečanja, ki je bilo 19. maja 1973. »Melodija«, tovarna glasbil in učil Mengeš. Prireditev je potekala po ustaljenem programu. Izveden je bil kratek kulturni program, v katerem je sodelovala glasbena šola in osnovna šola iz Mengša. Člani sindikalnih organizacij so položili venec k spominski plošči narodnega heroja Matije Blejca in k spomeniku padlih v Mengšu. V drugem delu te kulturne manifestacije pa je bil izveden avto-rally, katerega se je udeležilo 44 članov mengeških sindikalnih organizacij,

ki so se posamično in ekipno pomerili med seboj v spretnostni in časovni vožnji. Posamično in ekipno je zasedla prvo mesto sindikalna organizacija tovarne »Trak« Mengeš.

Vsakoletna tovrstna prireditev mengeških sindikalnih organizacij ni samo spomin na padlega heroja Matijo Blejca in vseh padlih, ki so žrtvovali svoja življenja v neenaki borbi za našo socialistično domovino, temveč je to istočasno vzpodbuda za mlade, da z obujanjem tradicij najsvetlejših dni naše zgodovine z odločnostjo in iznajdljivostjo v vsaki situaciji utrjujejo svojo delavnost, športno in borbena sposobnost.

Mengeške sindikalne organizacije so se v medsebojnem sporazumu obvezale, da bodo tudi v bodoče nadaljevale s tem tovariško-športnim srečanjem ter na ta način počastile spomin na padlega heroja Matijo Blejca in vseh drugih, ki so padli za naš boljši — jutri!

Sindikalna organizacija
Melodija — Mengeš

POZIV

za predložitev podatkov
o premoženju
v uradnem vestniku

Domžalčani

»ZA«

urejenost cest - varnost
naših otrok v prometu

Domžalske planke

Seje, konference in celo simpoziji (po domače »popivke«) o varstvu okolja so postali sestavni del naše vsakdanje stvarnosti. Onesnaženje narave, potokov, rek in zraka je sedaj tisto, kar odvrta naše misli od vrtoglavo dvigajočih se cen. Občan nima skrbi samo zaradi železnice, ampak vse bolj čuti potrebo po zraku in okolju brez balasta konzervnih škatel, razbitega porcelana, amortiziranih peči in štedilnikov ter celo avtomobilskih karoserij. Beg v naravo! Toda kam, dragi občan? Povsod je nastlano kot v Avgijevem hlevu, vse stranske poti so polne smeti in pljuča vdihavajo smrad, ki je edino zdravilo, katerega lahko dobiš brez recepta.

Toda pusti občan zeleno — onesnaženo okolje in trim stezo, saj jo imaš doma v Domžalah. Hala komunalnega centra, Veleblagovnica, Mercator, Agroplo, Lekarna in ...

ječe razmajane planke, vse drugo je ostalo prazno kot že vrsto let vrt pri restavraciji »Pošta«.

Planke so naš ponos in njihova lokacija nikakor ne bi mogla biti primernejša: če se preveč naješ, nakupiš najdražjo zelenjavo in sadje, greš lahko v lekarno po odvajalne tablete, v Veleblagovnico po novo perilo, na socialno zavarovanje po zdravstveno izkaznico, na sindikat po denarno podporo, zato ne moreš, dragi občan, v veliki dvorani nezavestno trditi, da so planke le v napoto in da jemljejo življenjski prostor tebi in tvojim kubikom.

In kar je najvažnejše: za plankami je najbolj urejeno neurejeno okolje, ki se bo le težko še bolj onesnažilo do poznih rodov. Zato dragi občan ne kriči: »Odstranite planke«, ker je to greh in lahko povzroči še večjo oskrnitev obstoječe na-

PLANKE. Te planke imajo že zgodovinsko vrednost. Zakaj jo pa ne bi imele? Saj so edini spomenik, ki ga motorizirani občani vzdržujejo z mandatnimi kaznimi možem postavljati!

Ko že nekaj let boječe škilim med špranjami na razmetani gradbeni material in prazne zaboje Agroplo, se mi kot vizija prikrade v spomin avtobusna postaja in razsežni parkirni prostori. Velikopotezni načrti so rodili le s tovornjaki zabasano Kolodvorsko ulico in obsto-

rave. Rajši razmislimo tudi o tem, če ne bi uvedli samoprispevka, da bi že zgodovinskim plankam sredi ceste postavili še bogatejši spomenik iz drugačnih plank, ki bi simbolizirale varstvo zaplankanega okolja?

Stvar je resna in lahko komu pride na misel, da bi skupaj s križišči brez semaforjev uničil trim stezo. Toda ta ideja ni času in tudi ne kraju primerna. 'Jboge planke! Oprostite, če se ob vas obreguje v nevarnem in nezdravem okolju zaplankani občan.

Tekmovanje ekip prve pomoči

V aprilu mesecu je bilo v Hali komunalnega centra Domžale že V. občinsko tekmovanje ekip prve pomoči za člane Civilne zaščite in Rdečega križa. Tekmovanje je organizirala Skupščina občine Domžale, Oddelek za narodno obrambo in obč. odbor Rdečega križa Domžale. Pokrovitelj tega tekmovanja pa je bila Tovarna platnenih izdelkov »INDUPLATI« Jarše.

Cilj tekmovanja je bil, da se ekipe praktično in teoretično usposobijo za nudenje prve pomoči v slučaju večje elementarne ali druge nesreče.

Vsega skupaj je tekmovalo 9 ekip skupno 54 oseb in so dosegle naslednje rezultate:

I. mesto je zasedla ekipa Rdečega križa Mengeš — 348 točk,

II. mesto je zasedla ekipa TOSAMA Domžale — 346 točk,

III. mesto je zasedla ekipa Krajevne skupnosti Mengeš — 344 t.,

IV. mesto je zasedla ekipa Rdečega križa Domžale — 340 točk,

V. mesto je zasedla ekipa »HELIOS« Domžale — 334 točk,

VI. mesto je zasedla ekipa II. Krajevne skupnosti Domžale — 325 točk,

VII. mesto je zasedla ekipa Papirnice Domžale — 320 točk,

VIII. mesto je zasedla ekipa I. Krajevne skupnosti Domžale — 315 točk,

IX. mesto je zasedla ekipa Induplati Jarše — 304 točk.

Ekipe, katere so zasedle I., II. in III. mesto so prejele praktične nagrade, vsi ostali pa tolažilne nagrade.

Ekipa, ki je zasedla prvo mesto, je 26. in 27. maja tekmovala na republiškem tekmovanju v Murški Soboti.

Zahvaljujemo se vsem sodelavcem, ki so nam nudili vsestransko pomoč, da je tekmovanje kar najboljšje uspelo.

Občinski odbor RK
Domžale

Nogometašice NK Domžale so ob priliki gostovanja v Italiji, 2. maja, obiskale taborišče Gonars in položile venec na pokopališču internirancev. Pod cementnimi križi počiva po osem žrtev fašizma. Na grobovih ne raste mah, niti cveto rože. Visok plevel nam dela sramoto. Vseh 28 se je odločilo, da šavje in osat porujemo. V slabe pol ure so vsaj malo popravile izgled grobišča (sl. desno in levo)

Od športa do poklica

Marsikomu se postavlja vprašanje, ko gleda za hrupnim, strmo se vzpenjajočim letalom, ki se je pred nekaj minutami odlepilo od steze na Brniku, kdo neki in kakšni so tisti ljudje, ki upravljajo s tako mogočnimi jeklenimi ptiči kot so Boeing 707, DC-9 ali pa Caravelle, ki jih poznajo že vsi otroci. Marsikateri mlad ambiciozen pilot ali pa še fantič si reče, tudi jaz bom pilot in tudi to že ve, da bo moral, če bo hotel to postati, iti v vojaško letalsko gimnazijo ali akademijo, še prej pa skozi številne zdravstvene komisije in teste znanja. Je pa še ena pot, da prideš do pilotskega sedeža tam gori nad oblaki, to je pot od športnega pilota, seveda zelo uspešnega, pa do poklicnega pilota potniških letal. Prvo pa je treba seveda priti do športnega letalca.

Rado Kralj — najmlajši pilot IAA s svojimi športnimi trofejami

V naši občini imamo takega mladeniča, ki je naredil to dolgo pot, dolgo 10 let in skoraj 1000 ur letenja na najrazličnejših jadralnih in motornih letalih. Ta mladenič je Rado Kralj iz Radomelj. Svoje veselje do letalstva je 16-letni dijak Strojne srednje tehniške šole v Ljubljani pričel kot zvest obiskovalec (začetnik) v Aero-klubu Stanko Blovdok na letališču Ljubljana-Polje. V klub se je vpisal skupaj z osemdesetimi mladimi ljudmi, ki so svoje športne ambicije hoteli potešiti z jadranjem v zračnih višinah. Toda še predno je kdo smel sestiti v jadralno letalo, je bilo treba opraviti teoretični izpit, iti skozi stroge zdravniške preglede in vseskozi kazati veliko vne- mo za najrazličnejša dela v klubu in na letališču. Tako je ostalo samo 8 najboljših in najbolj vztrajnih mladeničev, ki so avgusta 1963 pričeli z instruktajnim letanjem na Libisovih dvosedežnih jadralnih letalih, ki so jih dvigali do 400 m visoko. Z vitlom gor, pa šolski krog, dol, pa zopet v vitlom gor itd., tako si je pridobil 46 startov in pristankov z in-štruktorjem.

Šele takrat je smel samostojno poleteti. Dvignila ga je aero zaprega. V letu 1964 je že izpolnil pogoje za srebrni »C«, to pomeni, da je moral biti nepretrgoma 5 ur v zraku, doseči 1000 m višine nad tisto, kjer se je odpel od vleke, in preleteti 60 km daleč. Istega leta je bil izbran za šolanje za motornega pilota v Vršču. Po dveh mesecih šolanja je postal najmlajši motorni pilot v Jugoslaviji. Potem je nekaj let neumorno nabiral ure letenja. Vse šolske počitnice in kasneje dopuste, delal je v ljubljanskem Rogu, je preživel na letališču. Ko si je pridobil 100 ur jadralnega in 100 ur motornega letenja, je lahko pričel tekmo- vati na športnih tekmovanjih. Leta 1969 je naredil izpit za akrobatsko letenje z jadralnim letalom in izpit za učitelja jadralnega letenja, leta

1970 izpit za akrobatsko letenje z motornim letalom in izpit za učitelja športnega motornega letenja, seveda spet po 30 urah jadralnega in motornega letenja. Ob vseh naporih in pridobljenih izkušnjah pa se je pričela rojevati želja po poklicnem letanju, še zlasti potem, ko se je začela razvijati domača letalska družba Inex adria airways. Zato se je še z večjim elanom posvetil športnemu letanju. Leta 1969 je dosegel med 25 tekmovalci 9. mesto na republiškem aero reliju, nato pa v letih 1970 in 1971 5. mesto na republiškem prvenstvu motornih pilotov. V letu 1971 je pridobil kvalifikaciji za poklicnega pilota na športnih in turističnih letalih. V letu 1972 se mu je športna sreča skupaj z znanjem in izkušnjami najbolj bogato nasmehnila. Osvojil je republiško prvenstvo motornih pilotov, bil drugi med jadralnimi piloti, peti na državnem prvenstvu v akrobatskem letanju z motornim letalom, prvi na zveznem aero reliju in prvi v motornem akrobatskem letanju za pokal mesta Zadra, osvojil je tudi pokal Primorske.

S šolanjem in raznimi vožnjami si je pridobil toliko ur letenja in izkušenj, da je končno lahko konkuriral za poklicnega pilota potniških letal pri Inex adria airways, kjer je bil tudi sprejet skupaj s še petimi kolegi. S tem pa seveda ni bilo rečeno, da bo že kar pilotiral veliko potniško letalo. Treba je bilo še veliko teoretičnega in praktičnega učenja iz knjig in na simulatorju in končno seveda izpit, ki ga je uspešno opravil. Postal je najmlajši pilot na letalu DC-9 še v fazi šolanja, drugo sezono pa bo že drugi pilot.

Trenutno je s 26 leti najmlajši pilot pri IAA in že leti od enega evropskega mesta do drugega ter prevažata potnike na tisoče kilometrov daleč. Še vedno pa je aktiven športni pilot in vedno rad zajadra v sinje višave.

Takšna je torej pot od športa, ki lahko postane poklic, seveda če ima človek določene psihofizične lastnosti in pa seveda zelo veliko volje, znanja in poguma.

Našemu vrlemu pilotu želimo veliko vedrega neba in veliko športne in poklicne sreče.

Janko Kralj

Mladi likovniki — angažirani

Mladi likovniki so v začetku maja pripravili zelo uspešno razstavo svojih izdelkov. Pri tem jim je veliko pomagal mentor tov. Fugger in ravnatelj ZGI Domžale tov. Habe. S to razstavo so mladi ustvarjalci opozorili nase, da nastopajo na kulturno prizorišče naše regije. Obiskovalci razstave so bili enotni, da je med njimi veliko talentiranih mladih umetnikov, ki jim je potrebno omogočiti delo v ustreznih klubskih prostorih, kot sestavni del mladinskih aktivnosti v mladinskem aktivu Domžal (kot vemo mladinski aktiv Domžal prostora še nima).

Mladi likovniki so pokazali veliko mero angažiranosti od svoje ustanovitve, zato jim prav gotovo verjamemo, da bodo izpeljali zahtevne naloge, ki so si jih zadali: ureditev ateljeja, nakup potrebščin, ustanovitev foto krožka, izpopolnjevanje v risanju pri Fuggerjevi slikarski šoli in organiziranje kulturnega maratona.

Mladi upajo, da jim bo podprla tudi ostala družbena skupnost, tako kot Kulturna skupnost Domžale.

Janez Pernuš

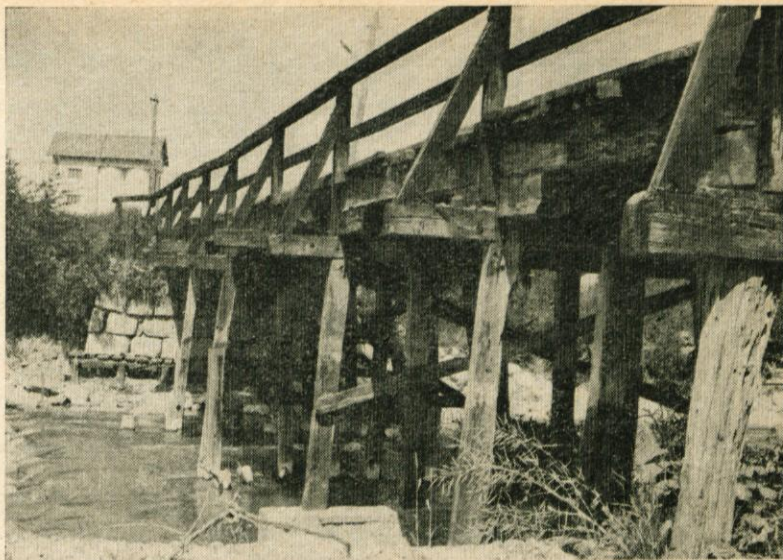
**PIONIRJI — VARČUJTE
PRI LB PODRUŽNICI
DOMŽALE**

MLADIH KRVODAJALCEV 35 ODSOTKOV

Letošnja krvodajalska akcija je potekala 7 dni v mesecu aprilu. Plan je zahteval 1372 krvodajalcev ali 4,7 % na število prebivalstva v občini. Predpriprave na to zahtevno in humano akcijo so se pričele že meseca marca, tako da smo lahko vključili v delo vse družbeno-politične organizacije, društva in aktiviste Rdečega križa ter začeli s propagando in zbiranjem prostovoljnih krvodajalcev. Z aktivnim delom in razumevanjem gospodarskih organizacij in sindikatov smo plan presegli, kar je razvidno iz spodnje tabele:

Iz pregleda se vidi, da smo presegli planirano število prostovoljnih krvodajalcev za 11 %, če ne bi bilo odklonjenih, zaradi bolezni, 10 % krvodajalcev. Zelo pozitivno je tudi to, da se prostovoljnega krvodajalstva udeležijo kar 35 % mladine od 18. do 25. leta starosti.

Za uspeh, ki smo ga dosegli ob tej krvodajalski akciji, se še enkrat najlepše zahvaljujemo vsem prostovoljnim krvodajalcem, ki so se akcije polnoštevilno udeležili in tudi vsem tistim, ki so nam na katerikoli način pri organizaciji pomagali.

Kaj pravite, ali bo vzdržal do takrat, ko bo dovolj denarja za novega? Mogoče bo Bistrica poskrbela za hitrejši dotok denarja, ali pa nesreča

Hala komunalnega centra je imela 9. t.m. v gosteh najboljšo plesalce Zvezne Republike Nemčije in Slovenije, ki so se pomerili v latinsko-ameriških plesih

Plan 1973	Realiz. plana	%	Odklonjeni	%	Darovalcev krvi	%	Količina darovane krvi cm ³
1372	1533	111	143	10	1390	101	514.040

Prireditev za bralno značko

Vsi, ki imamo veselje do branja, smo vse šolsko leto prebirali določene knjige, se učili pesmice in tako tekmovali za bralno značko — cicibanovo, bronasto, srebrno ali zlato.

Pred kratkim pa smo imeli za vse učence, ki so bralno značko osvojili, lepo prireditev.

Člani dramskega krožka so uprizorili igro Martin Krpan, ki so jo gledalci zelo lepo sprejeli. Igra je bila dobro pripravljena in zato lepo odigrana.

Na prireditev smo povabili pesnika in dramskega ter televizijskega igralca Toneta Kuntnerja. Tovariš Kuntner je najprej odgovarjal na vprašanja novinarskega krožka, ki je pripravil intervju za šolsko gla-

silo Koraki. Tudi učenci v dvorani so zastavili pesniku in igralcu nekaj vprašanj, na katera je prijazno odgovarjal. Zvedeli smo veliko o tem, kako je začel pisati pesmi in zakaj se je odločil za igralski poklic. Pesnik Kuntner je od 1966. leta do letos izdal tri pesniške zbirke in en pesniški list. Na našo željo nam je povedal dve svoje pesmi: Jaz te imenujem mati in Skrivanje.

Za zanimiv razgovor smo se mu zahvalili s skromnim darilom.

Prireditev je zelo lepo uspela in gledalci smo zadovoljni zapustili dvorano.

Irena Gosar
novinarski krožek,
Osnovna šola Mengeš

Odgovor na članek „V spomin Antonu Podpac“

Z ozirom na to, da je v članku tovariša Naceta Vodnika, ki je izšel v zadnji številki Občinskega poročevalca nekaj netočnih navedb, ki niso v skladu s Pravilnikom o gasilski službi smatrata upravni in nadzorni odbor Občinske gasilske zveze, da javnosti posredujeta dejanske podatke, ki so bistvenega pomena glede dela pokojnega tovariša Antona Podpaca v Gasilski organizaciji.

1. Trditev tov. Vodnika, da je pokojni deloval v gasilski organizaciji vseskozi, ni resnična. Iz matičnega gasilskega društva Študa je izstopil že pred 15. leti. Po pravilih gasilske službe vsakomur, ki izstopi po lastni želji ali pa je izključen, prenehajo vse pravice in dolžnosti v gasilski organizaciji. O izstopu iz GD Študa naša zveza ni bila obveščena niti s strani gasilskega društva niti osebno s strani tov. Pod-

paca, ki je na tak način nezakonito zastopal GD Študa v ObGZ. Hkrati s to ugotovitvijo je tov. Podpac 12 let neupravičeno nosil gasilsko uniformo, obeležja in priznanja prejeta v tem času. V letu 1970 je bil tov. Podpac dokončno razrešen vseh funkcij v zvezi.

2. Trditev, da tov. Podpac ni prejemal dnevnice in honorarja je neresnična. Prejemal je redni mesečni honorar v višini, ki bi danes znašala približno 800 novih dinarjev. Poleg tega pa je tudi enkrat letno prejemal nadomestilo za uporabo dvokolesa. Ravno tako je obračunaval avtobusne karte, kar je razvidno iz arhiva. Kljub temu, da je zveza imela v tem času svoje lastne avtomobile in da je bil sprejet sklep, da se pošta pošilja po pošti je on izključno samovoljno razvažal dopise po območju občine.

3. Navedba, da je smrt iztrgala iz naših vrst aktivnega člana ni resnična, ker po zgoraj citiranih podatkih in navedbah ni bil član gasilske organizacije.

4. O resničnosti zgornjih navedb potrjuje GD Študa, ki o smrti ni obvestila sosednjih društev kot je to običaj.

Prepričani smo, da so naša društva, kakor tudi zveza v svojem dolgoletnem obstoju ravnala pravilno. Poslovili smo se že od mnogih gasilskih tovarišev in jim tudi izkazali ustrezno zadnjo čast, če jim je le-ta po pravilih tudi pripadala.

O tem primeru smo razpravljali na Gasilski zvezi in sprejeli sklep, da ne odstopamo od predpisanih pravil in smo o tem obvestili tudi vsa društva in gasilske enote v gospodarskih organizacijah.

Poudarjamo, da je bil s člankom tov. Vodnika prizadet ugled gasilske organizacije in omajano zaupanje občanov do gasilcev nasploh. Zaradi tega tudi hočemo prikazati z objavo tega odgovora, da moralno nismo krivi, na kar namiguje pisec v svojem članku.

Upravni in nadzorni odbor
Občinske gasilske zveze

OBČANI!

**IZŠEL JE OSNUTEK NOVE USTAVE —
SODELUJTE V JAVNI RAZPRAVI**

USPELI OBLETNICI

V petek 18. maja 1973 je oddelek Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale v Mengšu praznoval 20-letnico svojega delovanja, v ponedeljek 21. maja pa oddelek v Radomljah 10-letnico delovanja.

Obiskovalce, ki so mengeško dvorano napolnili do zadnjega kotička je najprej pozdravil ravnatelj tov. Stane Habe, nato pa je spregovoril predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. Miro Stiplovšek. Kulturna skupnost je bila tudi pokrovitelj obeh prirediteljev. V imenu Krajevne skupnosti Mengeš je izrekel čestitke predsednik Tone Blejc, v imenu Občinskega sveta ZKPO predsednik Slavko Pišek, v imenu Mengeške godbe pa predsednik Žarko Urankar.

letno delo je s strani Kulturne skupnosti Domžale prejel priznanje predavatelj tov. Stane Modec, ki že skozi poučuje na tem oddelku, ravnatelj zavoda tov. Stane Habe pa je izročil priznanja prizadevnemu ravnatelju tov. Rajku Hafnerju, kakor tudi tajniku zavoda tov. Tonetu Ravnikarju.

Nato so se poslušalцем pod vodstvom dirigenta Marije Matičič predstavili cicibani in učenci pripravnice, ki jih je spremljal pionirski orkester zavoda. Nastopili so tudi solisti na klavirju, Suzana Farčnik in Mojca Rode, na trobenti Joško Per, na violini Igor Mrak in Marko Zupan, na harmoniki pa Ivan Jeretina, Mitja Hafner in Helena Cerar. Nastopil je tudi duet trobent Joško Per in Tomaž Rode.

Nato so nastopili najmlajši učenci pripravnice, ki jih je spremljal pionirski orkester pod vodstvom dirigenta prof. Tomaža Habeta. Od instrumentalnih skupin so nastopili kvartet Mihelčič iz Mengeša, zbor melodik pod vodstvom prof. Terezije Križnik, Simfonični orkester pod vodstvom dirigenta prof. Tomaža Habeta, harmonikarski orkester DKPD Svobode Mengeš pod vodstvom prvega ravnatelja oddelka Mengeš tov. Pavla Kosca in Mengeška godba pod vodstvom dirigenta tov. Antona Mehleta. Kot solisti so se predstavili Primož Kosec na blok flauti, Joško Per na trobenti ter duet trobent Joško Per in Tomaž Rode.

Obiskovalci so izvajalce, ki so svoje točke odlično odigrali nagradili z dolgotrajnimi aplavzi in jim s tem dali priznanje za trud, ki so ga vložili v izvajana dela. Razveseljivo je dejstvo, da je tako v Simfoničnem orkestru, harmonikarskem orkestru in Mengeški godbi toliko mladih, ki so pred leti uspešno zaključili prav na oddelku zavoda v Mengšu.

Predavatelj tov. Pavle Kosec in prof. Terezija Križnik, ki delujeta na oddelku v Mengšu sta prejela tudi lična priznanja, s katerima ju je nagradila Kulturna skupnost Domžale.

Tudi 10-letni jubilej oddelka v Radomljah je izredno lepo uspel, saj so tudi Radomljani in okoličani do zadnjega kotička napolnili dvorano kulturnega doma v Radomljah. Tudi tu je uvodoma spregovoril ravnatelj Stane Habe, nato je v imenu Kulturne skupnosti spregovoril Slavko Pišek, v imenu krajevnih družbeno političnih organizacij pa ravnatelj Osnovne šole Radomlje Rajko Hafner. Za 10-

Nastopil je še pionirski orkester zavoda pod vodstvom dirigenta prof. Tomaža Habeta in Mengeška godba pod vodstvom dirigenta Antona Mehleta. Tudi tu so izvajalci vse točke odlično izvedli.

Za izvedbo obeh jubilejnih nastopov imajo poleg nastopajočih nemajhne zasluge tudi krajevni faktorji, v Mengšu predvsem preko prizadevnega Slavka Piška in v Radomljah preko prizadevnega Rajka Hafnerja.

Ob teh, za razvoj glasbene kulture na domžalskem področju tako važnih jubilejih, je izšla tudi lična brošura, opremljena s številnimi fotografijami.

T. R.

USPELI NASTOPI IHANSKE SVOBODE

Dramska skupina DPD Svoboda Ihan je uspešno zaključila letošnjo sezono, saj so z igro Frana Saleškega Finžgarja »Veriga«, ki jo je režiral prizadevni upravitelj Osnovne šole v Ihanu tov. Anton Križaj, imeli tri uspele predstave v Ihanu. Gostovali pa so tudi v Dolskem, Beričevem, Lukovici in Moravčah, kjer so imeli povsod lep obisk. Na zaključni prireditvi v Ihanu je igralcem čestital tudi zastopnik Občinskega sveta ZKPO in jim zaželel tudi v prihodnji sezoni še veliko uspehov.

Tone Ravnikar

Ena od plastik rojaka Ahčina

Kipar Franci Ahčin na obisku v stari domovini

Po 32 letih je obiskal staro domovino Domžalčan, akademski kipar Franci Ahčin, ki sedaj živi v Buenos Airesu v Argentini.

Po končani osnovni šoli je nekaj časa bil v Hrovatovi kiparski delavnici v Domžalah, nato je pa v letih 1933—1937 študiral pri kiparju Francetu Kralju na kiparskem oddelku Srednje tehnične šole v Ljubljani. Kiparsko akademijo je končal v Firencah pri Romanu Romalliāju, ki je bil učenec znanega kiparja Rodina.

V letih 1944—1946 je imel svoj atelje v Rimu, proti koncu leta 1946 in leta 1947 je delal v Brixenu, nato je pa odšel v Argentino. Lotil se je vseh zvrsti kiparske umetnosti in to v lesu, žgani gli-

ni, bronu, marmorju, v Argentini pa največ v granitu raznih barv.

V Argentini je ilustriral tudi knjigo o argentinskem junaku Martinu Fieru, ki je Argentincem pripomogel do neodvisnosti in ga pri-merjal našemu Martinu Krpanu.

Rad bi razstavljal tudi v rodnem kraju Domžale, ker se še vedno čuti Domžalčana in kot pravi to dolguje tudi rodnemu kraju, toda to bo bolj težko, prvič zaradi ogromne razdalje, drugič pa zaradi teže njegovih kiparskih del, saj so dela težka po sto in tudi več kg.

Pri ustvarjanju v novi domovini mu želimo še veliko uspehov.

Tone Ravnikar

Dve uspeli reviji pevskih zborov

V organizaciji Občinskega sveta ZKPO Domžale sta bili v mesecu maju izvedeni uspeli reviji in to revija odraslih pevskih zborov v Mengšu in revija otroških in mladinskih pevskih zborov v Radomljah. Razveseljivo je dejstvo, da so tako v Mengšu, kakor tudi v Radomljah obiskovalci napolnili dvorane, kar dokazuje, da ljudje radi poslušajo tako narodno, umetno in partizansko pesem.

Na reviji odraslih pevskih zborov v Mengšu so nastopili Moški pevski zbori Društva upokojencev Domžale, Gasilskega društva Radomlje, KUD Janko Kersnik iz Lukovice, Prosvetnega društva Tine Kos iz Moravč, Oktet bratov Pirnat iz Jarš ter mešana pevska zbor iz Domžal in DKPD Svobode Mengeš. Vsak zbor je zapel po tri pesmi. Prvič je javno nastopil Mešani pevski zbor DKPD Svobode Mengeš pod vodstvom dirigenta prof. Tomaža Habeta, ob koncu pa so vsi prisotni zapeli Prešernovo »Zdravico«. Seveda so domačini še posebno nagradili prvi javni nastop domačega pevskega zbor, kajti s tem je bila uresničena dolgoletna želja, da je tudi v Mengšu ustanovljen pevski zbor. Razveseljivo je tudi dejstvo, da je v zboru toliko mladih pevcev. Pohvaliti moramo tudi domačine, ki so tako lepo uredili oder. Zborom je predsednik Občinskega sveta ZKPO Domžale tov. Slavko Pišek izročil lična priznanja, ki jih je izdelal akademski slikar Daniel Fugger, pevododje pa so dobili skromna darila.

V počastitev dneva mladosti pa je bila v dvorani Kulturnega doma v Radomljah revija otroških in mladinskih pevskih zborov. Nastopili

so: otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Janko Kersnik, Brdo, otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Jurij Vega, Moravče, otroški pevski zbor Osnovne šole lhan, otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Šlandrove brigade iz Domžal, otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Josip Broz Tito, otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Radomlje ter harmonikarski orkester Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale, oddelka Radomlje. Ker je zbolel pevododja ni nastopil tudi mladinski pevski zbor Osnovne šole Mengeš.

Sodelujoče je v imenu Občinskega sveta ZKPO Domžale pozdravil predsednik tov. Slavko Pišek, ki je ob koncu tudi vsem pevododjem izročil skromna darila. Vsak zbor pa je dobil lična priznanja. Navzoče je pozdravil tudi ravnatelj Osnovne šole Radomlje Rajko Hafner, ki je imel nemalo zaslug pri tem, da je bila dvorana tako lepo zasedena, kljub zgodnji uri in lepemu vremenu. S temi revijami so pevci pokazali, koliko so se v tej sezoni naučili, istočasno pa so tudi pokazali, da ljubezen do naše prelepe slovenske pesmi še vedno živi.

Tone Ravnikar

Ací Bertonec redno sodeluje na »Stilnih koncertih« v Grobljah

Stane Kovač 60 - letnik

Pred dnevi je dopolnil 60 let življenja Stane Kovač, lastnik »Gostilne Keber« v Domžalah. Njegov rod izhaja iz Brda pri Ihanu, vendar že tretja generacija živi v Domžalah. Po poklicu je mesarski mojster in gostilničar. Njegova življenjska pot je povezana z mnogimi dejavnostmi, ki ga osvetlujejo kot zelo aktivnega in delovnega človeka.

savski odred, v katerem je bil do konca vojne. Po demobilizaciji 1948. leta je našel lastno hišo, spremenjeno v pravo trdnjavo, kajti med vojno je okupator v njej uredil prostore takratne moravške občine, pozneje pa policijske postaje. Odprl je zasebno gostilno, pozneje, ko je bila le-ta zaprta, pa je bil upravnik gostinskih obratov in ekonomije v Domžalah in to do leta 1950.

Na družbenem področju je bil vseskozi zelo aktiven, saj je bil 11 let odbornik, član raznih odborov in svezov pri bivšem Ljudskem odboru in sedanji občinski skupščini Domžale. Sedaj pa je predsednik Komisije za komunalne zadeve pri krajevni skupnosti Domžale, v kateri zelo aktivno dela in si prizadeva, da bi bile Domžale v resnici tako urejene, kot bi bilo to potrebno za kraj, v katerem je sedež občine.

Poleg tega je tudi že 50 let aktivni član Gasilskega društva Domžale in Lovske družine Domžale.

Staneta Kovača »Keber« poznamo vsi, saj so vrata njegove gostilne odprta vsem, posebno pa še godbenikom in pevcem, kajti Stane je tudi velik ljubitelj glasbe in vesele družbe. Ob njegovem jubileju mu iskreno čestitamo in želimo, da bi še vrsto let plodno delal v organizaciji ZB, pri krajevni skupnosti in povsod tam, kjer najde njegova beseda pravo mesto in obrodi tudi sadove.

Iz zelo pestrega mozaika njegovih spominov naj nanizamo samo nekaj tistih, ki so najbolj prisotni v njegovi zavesti.

Kot aktivni nogometaš je začel v svoji mladosti v takratnem nogometnem klubu DISK, po razformiranju le-tega pa pri NK Domžale. Leta 1938 je prejel zlato uro kot eden izmed najboljših igralcev na prvenstvenih tekmah. Tudi po vojni je bil še vrsto let aktivni nogometaš, sedaj pa se pojavlja na igriščih v ekipi veteranov.

Vihra II. svetovne vojne ga je našla v vojaški uniformi, vendar je že pred razpadom stare Jugoslavije prišel domov. Takoj se je aktivno vključil kot terenec v delo OF, zaradi česar je bil aretiran in maja 1942. leta poslan v Begunje. Po vrnitvi iz taborišča je ponovno začel z delom kot aktivist OF, vendar je moral januarja 1944. leta v partizane, in sicer v Kamniško-Za-

Stilni koncert Groblje 73

Letos je že tretje leto odkar Društvo glasbenih umetnikov Slovenije in Kulturna skupnost Domžale prirejata stilne koncerte v Muzeju Jelovškove umetnosti v grobeljski cerkvi.

Na prvem koncertu je nastopil domačin pianist Ací Bertonec, ki je izvajal dela F. Chopina. Na drugem koncertu pa so nastopili flautist Boris Čampa, rogist Jože Falout in pianist Leon Engelman s francosko in italijansko glasbo.

Oba koncerta sta bila lepo obiskana. Na prvem je nekaj misli o namenu koncertnih prireditev v Grobljah podal predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. Miro Stiplovshek. Na drugem koncertu je bil prisoten tudi italijanski komponist G. Viozzi, da je poslušal izvedbo Sonate za rog in klavir, ki jo je izvedel rogist Jože Falout.

Poleg teh koncertov bodo še koncerti v petek 15. junija, na katerem bo nastopil Trio Lorenz in tenorist Miha Gregorač. Izvajali bodo dunajsko klasično glasbo.

V petek 22. junija bosta nastopila mezzosopranistka Božena Glavak in basist Jože Stabej, ki jih bo spremljal na klavirju pianist Igor Dekleva. Izvajali bodo medimurske ljudske in črnske duhovne pesmi.

V petek 29. junija bo nastopil violinist Rok Klopčič, ki ga bo spremljala na klavirju Zdenka Novak. Izvajal bo glasbo 20. stoletja.

Zadnji nastop bo pa v petek 3. julija, na katerem bo nastopil godalni orkester Domžale-Kamnik, ki bo pod vodstvom dirigenta prof. Tomaža Habeta izvajal baročno glasbo italijanskih mojstrov.

Ti stalni koncerti naj bi postali tradicionalni in želimo, da bi s kakovostjo vzbudili čimvečje zanimanje ljubiteljev in, da bi bili uspešen prispevek k obogatitvi glasbene kulture na Slovenskem, je zapisal predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. Miro Stiplovshek v koncertnem listu, ki je izšel ob stilnih koncertih Groblje 73.

Tone Ravnikar

**PRIJAVA
PREMOŽENJA
DO 30. JUNIJA
— PODROBNOSTI
V URADNEM
VESTNIKU**

Kronika telesne kulture Domžale

(ZAPISI IN SPOMINI IZ PRETEKLOSTI DOMŽALSKE)
TELESNE KULTURE

Vsakoletni javni telovadni nastopi so bili prikaz in dokaz opravljenega dela, obenem pa je tak nastop predstavljal krajevno kulturno manifestacijo. V poletnih mesecih so se taki nastopi vršili po določenem vrstnem redu v vseh okoliških krajih. Večja društva so na teh prireditvah pomagala manjšim enotam ter odhajala peš ali z vozovi v slavnostnih krojih, da bi obogatila javni nastop in pomagala pri izvajanju orodne telovadbe.

Pred telovadnim nastopom je bil na »skušnjah« pregled in ugotovitev znanja obveznih prostih vaj in samega nastopa ob spremljavi koračnic in ostalih glasbenih sestav za proste vaje. Že sama določitev telovadcev v prednje vrste je pomenila posebno čast za posameznike, ker je predstavljala vsestransko izvežbanost in znanje teh telovadcev. Slabo pripravljene telovadce je vodja nastopa nemalokrat izločil od javnega nastopa.

Po pregledu telovadcev je bila povorka, obhod članov, naraščajnikov in dece obeh spolov v slavnostnih krojih in telovadnih oblačilih. Ko so društva že imela svoje prapore, so le-ti bili na čelu povorke takoj za godbo. Večja društva so imela tudi svojo konjenico, pred katero je jahal konjenik v narodni noši s slovensko zastavo.

Na javnem nastopu so nastopili vsi oddelki s svojimi vajami. V posebni točki so nastopili najboljši telovadci vsaj na dveh orodjih, na katerih so izvajali poljubne vaje. Za zaključek je bila posebna skupinska vaja, pripravljena posebej za tako prireditev. — Sledila je narodna veselica s plesom.

Domžale, 20. septembra 1920. Članice izvajajo obvezne proste vaje

Zbral in zapisal: Pavlin Zule

Götz Polde in Zupan Janko, 60-letnika

Domžale, 20. septembra 1920. Povorka po Kolodvorski ulici (v ozadju železniška postaja)

Rodila sta se, Polde 17. junija 1913., Janko pa 13. aprila 1913 v Zagorju ob Savi. O njiju pišemo skupaj, ker sta rojaka, svaka in oba dopisnika našega lista.

Pravita, da sta se spoznala 16. 9. 1919, ko sta, kratkohlačnika, prestopila prag osnovne šole v Toplicah pri Zagorju. Tu sta pridno nabirala osnovnošolsko znanje, z namenom, da oddideta v Ljubljano študirat. Poldetu, ki je sin steklarja, se je želja uresničila, Janko, ki je želel postati učitelj, pa očetova rudarska »colnga« to ni dopuščala. Janko pripoveduje, da je jokal, ko je Polde odhajal v gimnazijo in se je on odšel učiti za brivca. Z mnogo volje je ta poklic vzljubil in kot 18-letni fant v Moravčah pričel samostojno vršiti svojo obrt. S Poldetom sta se ponovno sešla, ko se je 1. maja 1936, zaposlil kot tajnik takratne občine v Moravčah.

Tu sta se poti dveh prijateljev še bolj združili, saj sta sklenila zakonsko zvezo s hčerkama moravškega trgovca Lavriča.

Polde Götz je kot javni delavec vseskozi aktivno posegal v življenje Moravč, bil je med nosilci ustanovitve obrata Rašice, Termita, obrata Svit iz Kamnika itd.

Težko je najti akcijo, kjer Götz ni bilo zraven.

Janko pravi, da je bolj skromen in, da javno ni toliko deloval, čeprav je ta skromnost pretirana. Najdemo ga med zelo pridnimi aktivisti Rdečega križa, kar pričajo diplome Glavnega odbora RK Slovenije in Jugoslavije. Pred kratkim je Janko postal tajnik RK Moravče, kar potrjuje njegovo aktivnost na tem — humanem področju.

Med drugo svetovno vojno sta se oba 2. 8. 1943 prostovoljno javila k partizanom. Polde je ostal v partizanih v propagandni skupini, Jankota pa so zaradi invalidnosti poslali domov. Ker je delal na terenu so ga Nemci avgusta 1944. odpeljali v Begunje. Srečno sta se oba vrnila nazaj v Moravče kjer še sedaj živita in vsak po svojih močeh pomagata razreševati probleme, v ožji in širši okolici Moravč.

Kaj naj jima zaželimo? Morda zdravo in srečno življenje v družinskem krogu, ali pa še veliko aktivnega sodelovanja pri razreševanju problemov današnje družbe! Mislimo pa, da je najbolj primerno, da jim ob obletnici čestitamo in zaželimo, da bi se jima uresničile njune osebne želje.

Domžale, 20. septembra 1920. Člani prikorakajo na telovadišče (nekdanje sejmišče — danes Zupančičeva ulica)